МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ ДИЗАЙНУ І МИСТЕЦТВ
Факультет «Дизайн середовища»
Кафедра «Дизайн тканин та одягу»

Анастасія ПАНАРІНА

ТРАНСФОРМАЦІЯ АРХЕТИПІВ ДАВНЬОГРЕЦЬКОЇ МІФОЛОГІЇ В СУЧАСНІЙ ФУТУРИСТИЧНІЙ МОДІ

Кваліфікаційна робота на здобуття СВО «Магістр»
ОПП «Концептуальний дизайн в індустрії моди»
зі спеціальності 022 Дизайн

Кваліфікаційна робота містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

_____ А.Г. Панаріна
його підпис

Науковий керівник: Лагода Оксана Миколаївна,
доктор мистецтвознавства, професор

Харків 2025

АНОТАЦІЯ

Панаріна А.Г. «Трансформація архетипів давньогрецької міфології в сучасній футуристичній моді» – кваліфікаційна робота на здобуття СВО «Магістр» зі спеціальності 022 Дизайн ОПП «Концептуальний дизайн в індустрії моди».

Робота присвячена дослідженню шляхів поєднання історико-культурної спадщини античності з інноваційними методами формоутворення в сучасному дизайні костюма. У центрі дослідження перебувають архетипові образи давньогрецької міфології, які впродовж століть зберігали актуальність у мистецтві, архітектурі та літературі, а нині отримують нові інтерпретації в моді як унікальній сфері візуальної комунікації.

Метою роботи є визначення принципів трансформації міфологічних архетипових образів у сучасному одязі та створення колекції, де традиційні символи античності поєднуються з футуристичною естетикою. Основними завданнями стали: аналіз культурного та символічного значення давньогрецьких міфів; дослідження концепції архетипових моделей як моделі колективної пам’яті та її актуалізація в дизайнерській практиці; виявлення сучасних тенденцій у сфері концептуальної та авангардної моди; розробка авторської колекції, що поєднує минуле й майбутнє в єдиному художньому просторі.

Об’єктом дослідження є сучасний костюм як засіб художньої трансформації архетипових образів.

Предметом дослідження є особливості переосмислення та стилізації міфологічних архетипів у контексті футуристичного дизайну.

У роботі розглянуто особливості візуалізації античних символів у сучасному мистецтві, простежено їх трансформацію від класичних канонів до авангардних інтерпретацій. Здійснено аналіз прикладів у світовій моді, де звернення до історико-культурної спадщини стає підґрунтям для створення інноваційних дизайнерських рішень. Особлива увага приділяється

метафоричному переосмисленню образів богів, героїв та міфічних істот, символіка яких стала основою для формотворчих експериментів.

Практична частина роботи представлена авторською колекцією костюмів, де міфологічні архетипи втілено через поєднання скульптурних силуетів, асиметричних форм та контрастних фактур. У композиційних рішеннях використано спосіб ритму, масштабування та пластичної деформації, які дозволяють створювати відчуття метаморфози образу. Особливу роль відіграють матеріальні експерименти та фактурні контрасти, що підкреслює ідею синтезу між традиційними символами античності та візіями майбутнього.

У результаті дослідження було сформульовано дизайнерську концепцію, яка показує, що архетипи давньогрецької міфології мають невичерпний потенціал для розвитку сучасної моди. Вони не лише слугують джерелом образності, а й надають можливість переосмислювати культурну спадщину крізь призму актуальних естетичних і технологічних пошуків. Практичний результат кваліфікаційної роботи — створена авторська колекція футуристичного костюма, яка поєднує міфологічну символіку та новітні дизайнерські підходи, підтверджуючи можливість інтеграції традиції й інновації у сфері моди.

Таким чином, робота демонструє, що звернення до міфологічних архетипів не є поверненням у минуле, а стає засобом формування нових візуальних мов у моді, які поєднують глибинні культурні коди з художнім експериментом та футуристичною естетикою.

Ключові слова: концептуальна мода, футуризм, архетипи, давньогрецька міфологія, дизайн костюма, трансформація образів.

ABSTRACT

Panarina A.G. “Transformation of Archetypes of Ancient Greek Mythology in Contemporary Futuristic Fashion” – qualification work

submitted for obtaining the Master's degree in specialty 022 Design, educational program "Conceptual Design in the Fashion Industry".

The research explores the interaction between the cultural heritage of antiquity and innovative approaches in modern costume design. The focus is placed on the archetypal images of Ancient Greek mythology, which for centuries have remained relevant in art, architecture, and literature, and today acquire new interpretations in fashion as a unique field of visual communication.

The aim of the work is to determine the principles of transforming mythological archetypes into contemporary costume and to develop a collection where traditional symbols and images of antiquity are combined with futuristic aesthetics. The main tasks of the study include: the analysis of the cultural and symbolic meaning of Greek myths; the study of the archetype as a model of collective memory and its actualization in design practice; the identification of tendencies in conceptual and avant-garde fashion; and the creation of an author's collection that unites the past and the future in a single artistic dimension.

The object of the research is modern costume design as a medium of artistic transformation of archetypal images. The subject of the research is the peculiarities of rethinking and stylizing mythological archetypes in the context of futuristic fashion design.

The study considers the visualization of ancient symbols in contemporary art and traces their transformation from classical canons to avant-garde interpretations. It also examines examples in world fashion where references to cultural heritage serve as a foundation for innovative solutions. Particular attention is paid to the metaphorical rethinking of mythological figures – gods, heroes, and mythical creatures – whose symbolism has become the basis for form-shaping experiments.

The practical part of the work is represented by an author's costume collection, where mythological archetypes are embodied through sculptural silhouettes, asymmetrical constructions, and contrasting textures. The compositions employ rhythm, scaling, and plastic deformation, creating the effect of visual metamorphosis. Material experiments and textural contrasts play a special

role: the combination of smooth and rigid surfaces, multi-layered drapery, and technological details emphasizes the synthesis of traditional antique symbols with futuristic visions.

As a result, the research formulates a design concept proving that archetypes of Ancient Greek mythology possess inexhaustible potential for contemporary fashion. They act not only as a source of imagery but also as a means of reinterpreting cultural heritage through modern aesthetic and technological explorations. The practical outcome of the qualification work is an experimental collection of futuristic costumes that combines mythological symbolism with innovative design strategies, demonstrating the possibility of integrating tradition and innovation in fashion.

In conclusion, the study shows that addressing mythological archetypes should not be understood as a return to the past but as a strategy for shaping new visual languages in fashion. These languages combine deep cultural codes with artistic experimentation and futuristic aesthetics, establishing conceptual fashion as an intellectual and artistic phenomenon.

Keywords: conceptual fashion, futurism, archetypes, Ancient Greek mythology, costume design, transformation of images.

ЗМІСТ

ВСТУП……..7

РОЗДІЛ 1. ІСТОРИКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ КОНТЕКСТ ДОСЛІДЖЕННЯ……...…….10

1.1. Давньогрецька міфологія як джерело архетипних образів…….....10

1.2. Поняття архетипу та його роль у сучасному дизайні……...24

1.3. Рецепція античності у візуальному мистецтві та моді…….25

1.4. Джерела і методи дослідження визначеної проблематики.....27

1.5 Футуризм та футуристична мода: поняття, еволюція та сучасні прояви…….29

Висновки до першого розділу……...30

РОЗДІЛ 2. ТРАНСФОРМАЦІЯ МІФОЛОГІЧНИХ ОБРАЗІВ У СУЧАСНІЙ МОДІ……...32

2.1. Аналіз робіт-аналогів дизайнерів за темою……...32

2.2. Аналіз тенденцій моди на 2026 рік……..……...34

Висновки до другого розділу…….....35

РОЗДІЛ 3. АВТОРСЬКА ПРОЄКТНА ПРОПОЗИЦІЯ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ДОСЛІДЖЕННЯ……37

3.1. Джерела натхнення. Мудборд……...37

3.2. Концепція авторської проєктної розробки……...38

3.3. Художньо-графічна розробка моделей колекції…….40

3.4. Технічна документація та процес виготовлення експериментальної моделі…….48

Висновки до третього розділу……..……54

ВИСНОВКИ……...55

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ…….56

ДОДАТКИ……..……61
Додаток А. Історичні зразки та відомості……..……61
Додаток Б. Образи у сучасній моді……..66
Додаток В. Проєктна пропозиція…….....76

ВСТУП

Сучасна мода все частіше звертається до теми переосмислення культурної спадщини, шукаючи нові способи інтерпретації традицій через призму сучасності та майбутнього. Давньогрецька культура – одна з найвпливовіших у формуванні європейської естетики та системи архетипів. Її боги, міфи та візуальні коди протягом століть надихали митців, зберігаючи свою символічну силу. У цьому контексті створення колекції, що поєднує давньогрецькі архетипові образи з концепцією футуристичного костюма, стає не лише творчим експериментом, а й актуальним культурним дослідженням. Обрана стилістична мова ґрунтується на поєднанні пластики античних форм із новими технологічними підходами до матеріалів та конструкції. Це не пряме відтворення історичного костюма, а трансформація його візуальної логіки – гармонії пропорцій, ритміки драпіровок та сакральної статичності – у сучасний образ, що передає чисту енергію поза часовими межами.

Актуальність дослідження «Трансформація архетипів давньогрецької міфології в сучасній футуристичній моді» зумовлена зростаючим інтересом модної індустрії до культурної спадщини та одночасним пошуком нових форм художнього вираження. Сучасний дизайн дедалі частіше звертається до архетипових образів, які мають глибоке символічне наповнення та формують стійкі візуальні коди. Давньогрецька міфологія, як фундамент європейської культури, залишається одним із найпотужніших джерел таких кодів, проте потребує переосмислення відповідно до естетики XXI століття, що базується на інноваціях, технологічності та футуристичних візіях. Разом з тим, постає низка проблем, які визначають актуальність теми. Насамперед, існує брак систематизованих методів художньої трансформації міфологічних архетипів у сучасному дизайні одягу: більшість інтерпретацій у модній практиці залишаються поверхневими, декоративними або фрагментарними. Недостатньо розробленими є й теоретичні підходи до взаємодії

футуристичної естетики та давньогрецької символіки, що ускладнює створення цілісних концептуальних рішень. Наразі, актуальною залишається проблема адаптації класичних канонів античності до авангардних тенденцій, у межах яких архетипові образи повинні не лише зберігати впізнаваність, але й набувати нової форми, змісту і художньої виразності.

Таким чином, поєднання давньогрецьких архетипів із футуристичною модою становить актуальний напрям дизайнерських досліджень, що потребує осмислення та створення відповідної методології. Це дозволяє розкрити потенціал міфологічних образів у формуванні нової візуальної мови, де традиція та інновація об'єднуються в єдиному художньому просторі.

Мета дослідження – розробити авторську концептуальну колекцію одягу в стилістиці грецького архетипічного футуризму, що інтерпретує енергію давньогрецьких божеств як візуально-пластичні образи у форматі футуристичного костюма. Відповідно, з**авданнями дослідження** є наступні:

1. Проаналізувати історичні та символічні особливості давньогрецького костюма та архетипів.

2. Дослідити поняття архетипу та його роль у сучасному дизайні.

3. Розглянути приклади використання античних мотивів у сучасному мистецтві та моді.

4. Виявити актуальні тенденції у концептуальній та футуристичній моді.

5. Розробити авторську колекцію костюмів, що інтегрує архетипові образи у сучасну моду.

Об'єкт дослідження становить сучасний костюм як засіб художньої трансформації міфологічних архетипів. **Предмет дослідження –** це особливості переосмислення та стилізації архетипів давньогрецької міфології в контексті футуристичного дизайну костюма.

Практичне значення магістерської роботи полягає у розробці авторського концептуального підходу до художньої трансформації архетипів

давньогрецької міфології в дизайні сучасного футуристичного костюма. Отримані результати можуть бути використані у професійній дизайнерській практиці під час створення концептуальних, експериментальних та подіумних колекцій одягу, орієнтованих на синтез культурної спадщини та інноваційних формоутворювальних рішень. Запропонована методика інтерпретації архетипових образів дозволяє поглибити роботу з символічним змістом костюма та формувати цілісні художні образи з високим рівнем смислової насиченості. Матеріали дослідження можуть бути інтегровані в освітній процес закладів вищої освіти мистецького та дизайнерського профілю, а також слугувати теоретичною базою для подальших наукових досліджень у галузі концептуальної моди.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, загальних висновків, списку використаних джерел та додатків.

РОЗДІЛ 1.
ІСТОРИКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ КОНТЕКСТ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1. Давньогрецька міфологія як джерело архетипових образів

Давньогрецька міфологія має ключове значення у формуванні європейських культурних та естетичних традицій [1]. Вона поєднує художньо-образні та філософсько-етичні концепти, що відображають основні цінності та світогляд античного суспільства. Міфи Стародавньої Греції містять широкий спектр архетипових образів, які уособлюють універсальні людські переживання: боротьбу добра і зла, прагнення до безсмертя, потребу у самопізнанні та подоланні труднощів [2]. Ці архетипові мотиви – боги, герої, чудовиська та міфічні істоти – виконують роль символічних моделей, що передають культурні коди від покоління до покоління [3].

Поняття архетипу активно розробляли психологи та культурологи. Зокрема К. Юнг підкреслював, що архетипові образи відображають універсальні символи, властиві людській свідомості [4], а Дж. Кемпбелл у своїх роботах досліджував архетипічні сюжети героя та їх повторюваність у різних культурах [5]. У давньогрецькій міфології ці мотиви проявляються через повторювані наративи: подорож героя, боротьбу з хаосом, пошук мудрості та моральні випробування [6]. Такі мотиви дозволяють сучасним дослідникам і дизайнерам інтерпретувати давню спадщину як джерело нових художніх ідей, що виходять за межі часу та культурних контекстів.

У сучасному костюмному дизайні давньогрецькі архетипові мотиви використовуються не просто як декоративні або історичні елементи. Вони стають каталізаторами інноваційних художніх рішень, даючи можливість створювати форми, де традиційні символи поєднуються з авангардними та футуристичними прийомами [7]. Саме це відображено в авторській колекції

«Енергія поза часом», де давньогрецькі архетипові мотиви отримують нове життя завдяки асиметрії силуетів, багатошаровим драпіровкам, контрастним

матеріалам та авторському ручному розпису тканин. Міфологічні персонажі та символи у дизайнерській практиці виконують функцію метафоричних образів (Дод. А, рис. 1.1). Наприклад, Афіна символізує мудрість, силу та стратегічне мислення, що може бути передано через геометричні й скульптурні силуети [8]. Діоніс із його асоціаціями зі свободою, хаотичними емоціями та життєрадісністю проявляється через динамічні композиції, драпіровки та контрастні матеріали (Дод. А, рис. 1.2), [9].

Особливе значення має пластичність форми та експерименти з текстурою. Асиметричні силуети, багатошарові драпіровки, поєднання гладких і жорстких поверхонь та контрастних матеріалів передають відчуття трансформації архетипових образів, що відбувається під впливом сучасного дизайнерського бачення (Дод. А, рис. 1.3), [10]. Завдяки цьому архетипові мотиви стають гнучкими, адаптуються до різних концепцій і не втрачають своєї культурної та символічної значущості.

Таким чином, давньогрецька міфологія є не лише джерелом натхнення, а й основою для створення сучасних дизайнерських концепцій, де архетипові образи стають активними учасниками формотворчого процесу. Використання архетипів у сучасному костюмі демонструє, що культурні коди минулого зберігають актуальність, отримуючи нове звучання у футуристичному дизайні та авторській колекції «Енергія поза часом».

Щоб глибше зрозуміти, яким чином давні боги впливають на сучасну дизайнерську практику, доцільно окремо розглянути їхні основні архітепові характеристики, символіку та потенціал для візуальної трансформації. Цей підхід дозволяє не лише зберегти культурну спадщину, а й переосмислити її у контексті сучасного мистецтва, формуючи унікальні композиції, що поєднують минуле і майбутнє. Нижче наведено детальний опис основних

богів давньогрецького пантеону , їхніх архітепових рис та можливостей втілення у концептуальній колекції «Енергія поза часом».

Зевс – головний бог, володар неба, громовержець, уособлював силу і владу. Тиск, центр, могутність. Монументальний силует, об’ємна верхня частина, тканини з вагою. Білий, срібло. Бавовна, сатин, фольга, пудра золота, пильні текстури, металізована бавовна.



Гера – дружина Зевса, богиня шлюбу, покровителька сім'ї. Образ Гери виріс із образу богині-корови. Жіноча сила, вірність. Цілісність. Складна композиція, царствена простота. Зібраність, авторитет. Елегантний стрункий силует, гладкі тканини, темно-синій/чорний. Маніпура жовтий/Анахата зелений. Темно-синє, вугілля. Чистий твід, костюмні тканини. Неонові волокна, нитки, що світяться, твердий фетр.



Посейдон – брат Зевса. Посейдон був давнім морським божеством Пелапонеса. Культ Посейдона, увібравши у собі низку місцевих культів, став богом моря та покровителем коней. Хаос, глибина, тиша. Плавні згини, відчуття води. В’язані сітки, слої. Слої напівпрозорого, приглушені сині та сірі, м’який рух тканини, інтуїція. Аджна темно синій / Вишудха блакитний. Глибокий синій, сіро-зелений. Тканина-хвиля, оксамит. Барка, мокрий нейлон, герметичні капсули із водою, тканина із глиною.



Афродіта – ідеалізоване уособлення жіночності, богиня кохання та краси, народжена з морської піни. Чуттєвість. Чиста форма бажання. Лінії тіла, м’які драпірування. Тяжіння. Чиста лінія, ніжний тактильний матеріал, рожеві або тілесні золотисті відтінки. Ніжність. Свадхістан помаранчевий. Зв’язок. Рожевий теплий, персик. Шовк, органза, силіконові вставки, ароматні покриття, рожеве дерево, шифон, дихання, органза.



Арес – бог війни. Агресія, боротьба Гнів. Статика та напруга. Скульптурний силует. Внутрішній вибух. Статика в силуеті, різкі лінії, насичені кольори - темно-червоний, бронза. Маніпур. Вогонь, імпульс. Щільний льон, віск. Бетонна паста текстилю. Скульптурна поверхня, енергія застиглої дії. Пружні елементи, вставки з гнучкого каркасу – внутрішня енергія, готовність до дії. Льон, шкіра, бетонні текстури, обпечений фетр [8].



Афіна – богиня мудрості, справедливої війни. Афіна - давне божество - покровителька міст та міжнародних укріплень. Інше її ім’я - Паллада - теж епітет, що означає "Неймовірна списа". У класичному міфі Афіна постає як богиня-войовниця, вона зображувалася у повному озброєнні. Стратегія. Розум. Асиметрія, чіткі лінії. Інтелект через форму. Точність, розум. Геометрична логіка, тонка архітектура тканини, чорно-біла гама. Чистий розум. Аджна (третє око). Прозорість думки. Графіт білий. Матова шкіра, оксамит. Бавовна, твіл, лазерне різання, пластик, каркаси, що згинаються.

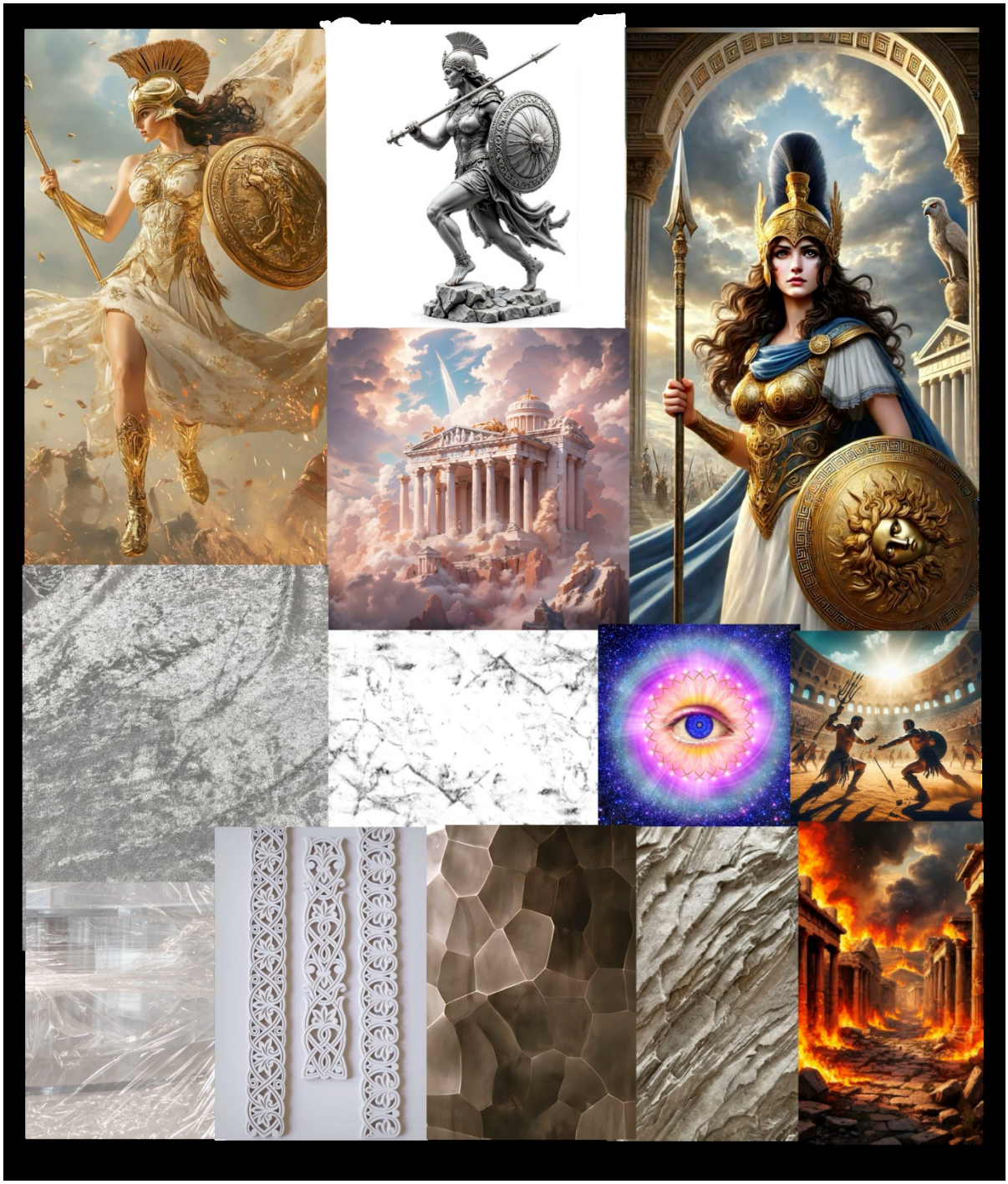

Артеміда – одне з найбільш шанованих греками божеств. Зазвичай вважають, що культ Артеміди виник Малій Азії, де вона вважалася покровителькою родючості. У класичній міфології Артеміда виступає, як незаймана богиня-мисливиця, зазвичай зі своєю супутницею-ланню. Незалежність, природа. Свобода, інстинкт. Рух світла, місячна тінь. Модульні елементи. Напружена свобода. Гнучкі форми, подовжені лінії, тканини з елементами натягу. Муладхара/Анахата. Охра, світло-зелений. Льон, трикотаж. Мікросітка з нейлоновими прожилками, відчуття аури. Повітряні капсули, трубки з повітрям, біопластик, рух в середині форми, дихання.

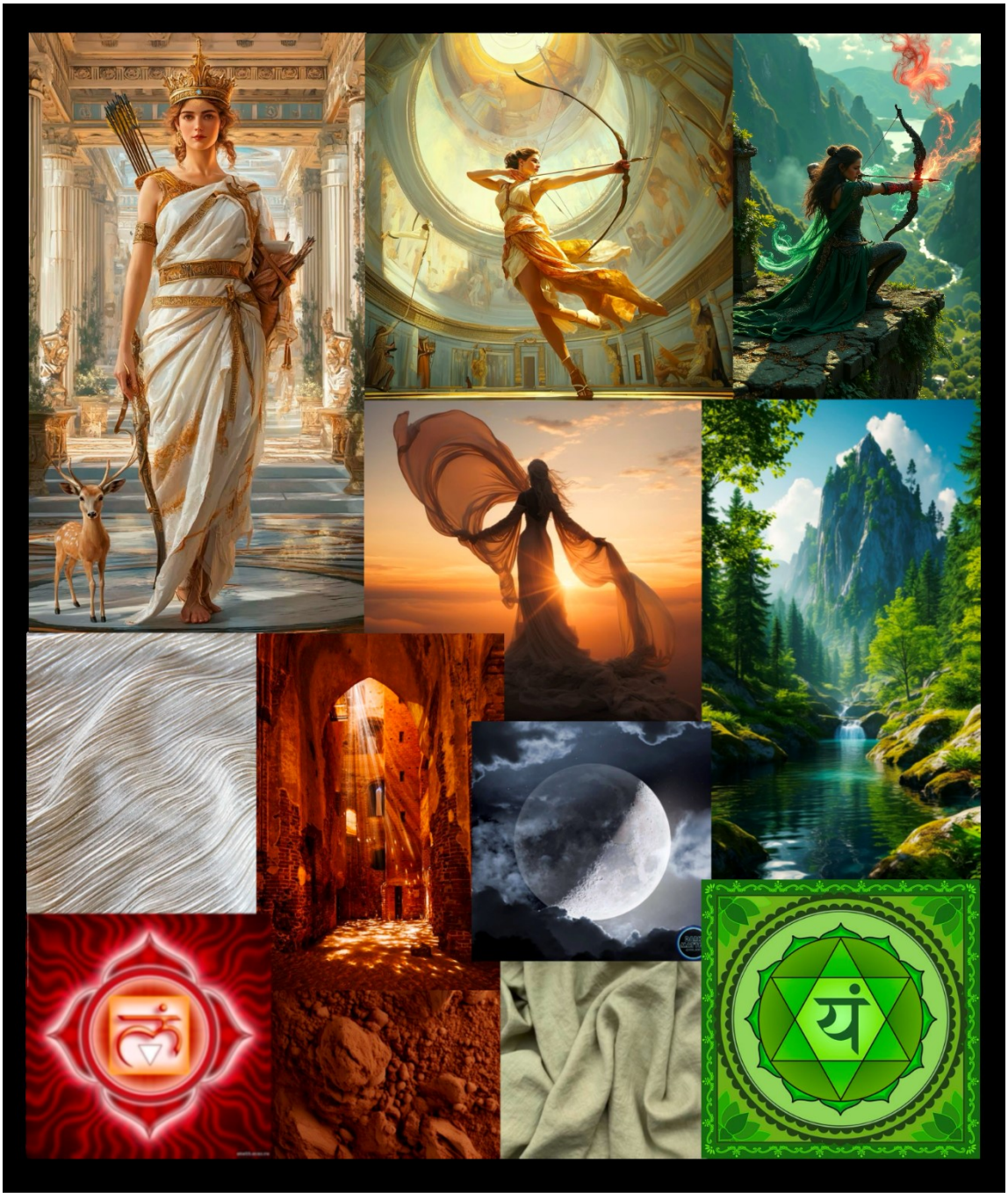

Аполлон у Пелапонесі вважався пастуським божеством. Біля Фів шанували Аполлона Ісменія: цей епітет – назва місцевої річки, яку колись обожнювали жителі. Пізніше Аполлон став одним із найпопулярніших богів Греції. Його вважають втіленням національного духу. Головні функції Аполлона: пророцтво майбутнього, заступництво наук і мистецтв, лікування, очищення від усякої скверни, божество світла, правильного, впорядкованого світопорядку. Гармонія, мистецтво. Світло. Геометрія симетрії. Архітектурний костюм.білий та світло-золотий, структурна тканина, світловий акцент, порядок. Сахасрара. Золотий, світлий беж. Світлі текстури, органза, гофрокартон, спінені панелі, рідкі кристали у плівках - перехід стану, зсув кольору. Органза, тафта, майлар, світловіддзеркалення.



Гермес – бог красномовства, торгівлі та крадіжки, вісник богів, провідник душ померлих у царство Аїда – бога підземного царства. Рух, інтелект. Перехід. Зображення дороги. Форми, що перехрещуються, розриви. Легкість, вітер, швидкість. Асиметрія, графіка, вузькі тканини, рухливість. Швидкість. Вишудха. Блакитний, бірюза. Шифон, легка тафта. Прозорі силіконові нитки, рідкі кристали у плівках, перехідні стани, зсув кольору, повітряні капсули, надувні вставки, рух усередині форми, дихання. Шифон, тафта, живу мережу, голографічні вставки.

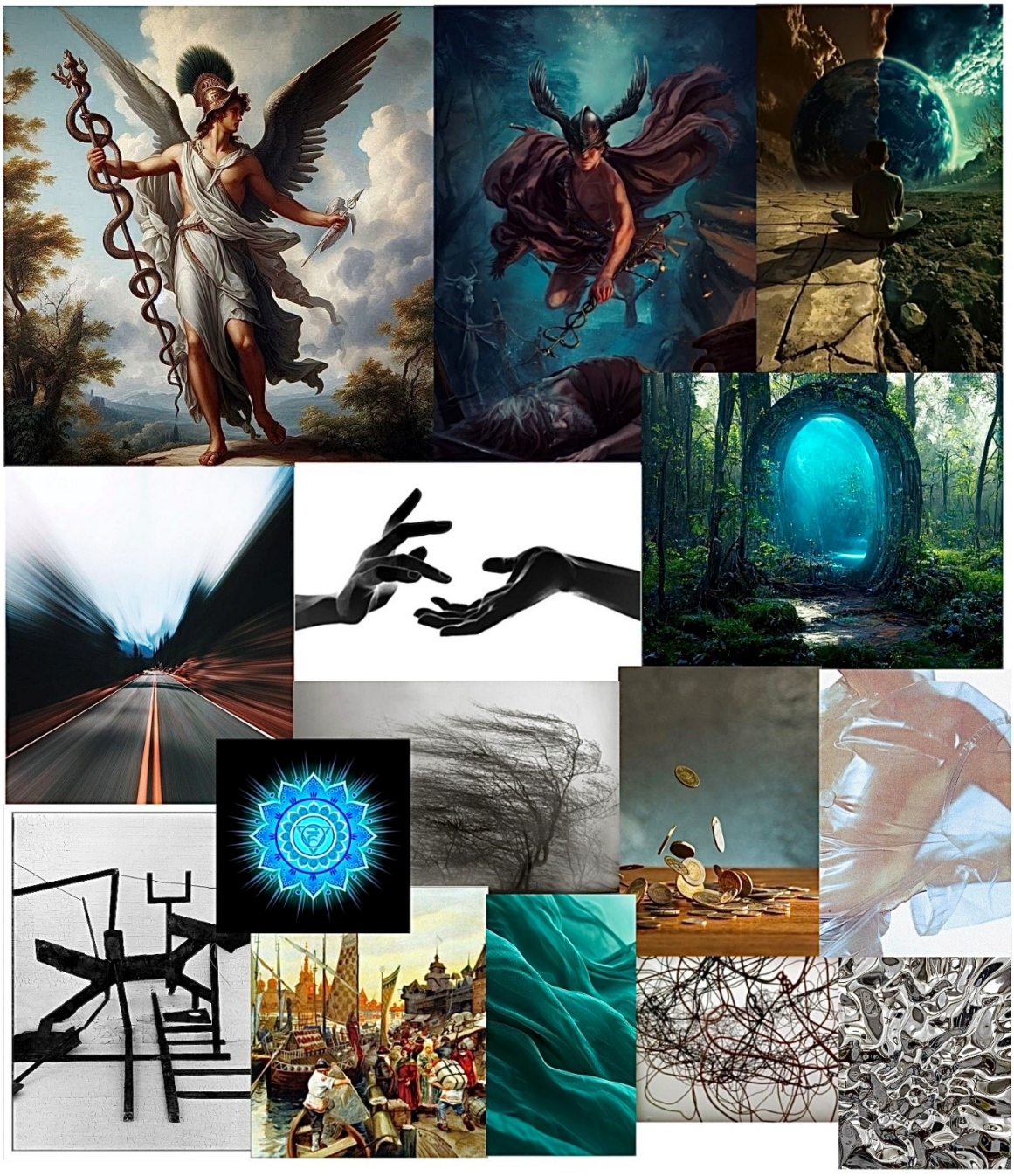

Гефест – бог вогню, покровитель ремісників і особливо ковалів. Творення, працю. Щільна текстура, як "скульптура з тканини". Вага, матерія, рука. Тяжкі текстури, ручне оздоблення, форма - начебто вирізана. Муладхара/Маніпура. Сірий, мурований. Груба бавовна, твіл. Глина-«земна» енергія, тяжкість, коренева основа. Денім, кам’яний текстиль, обпалені краю, грибний біомат.

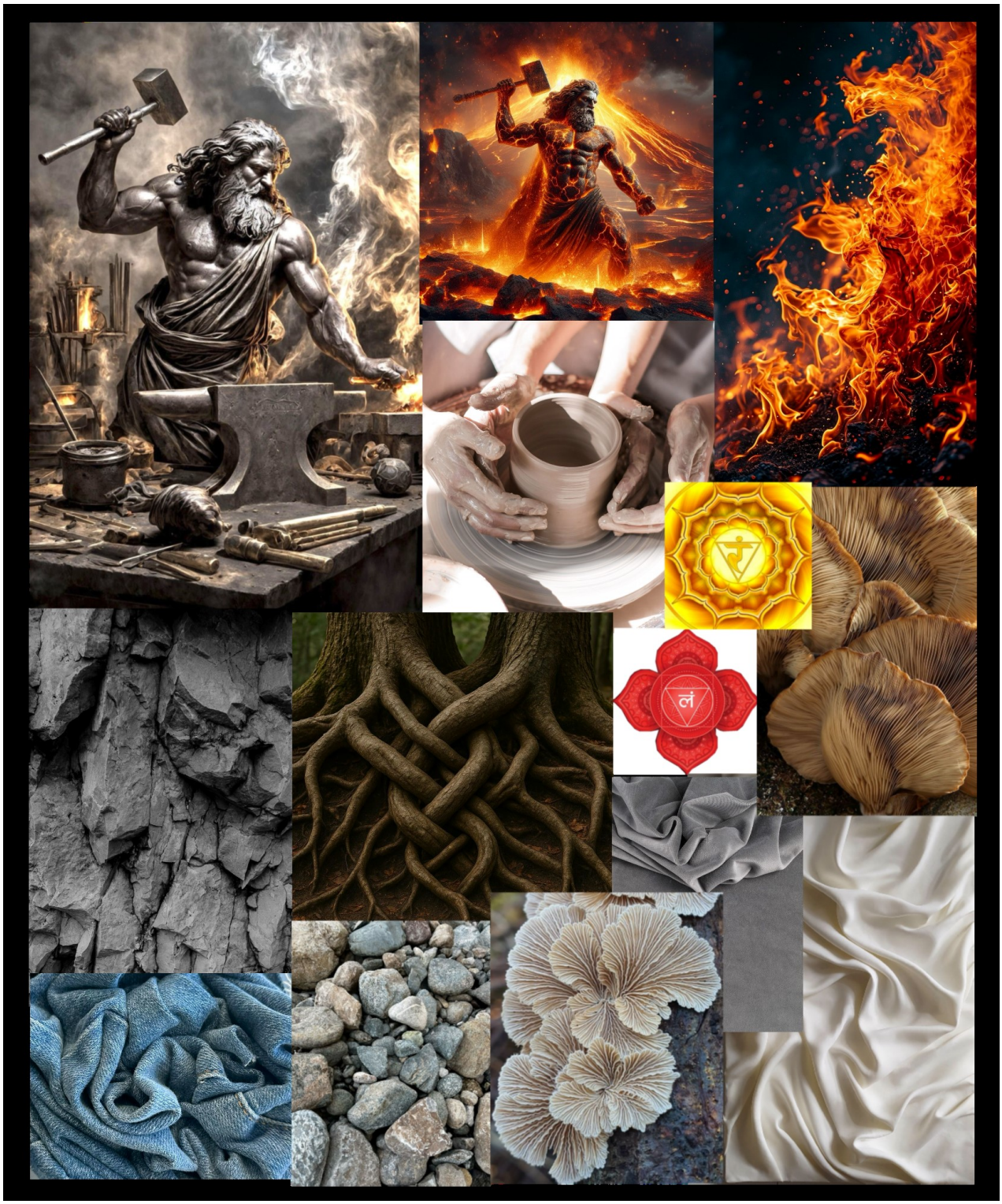

Деметра – богиня родючості, покровителька землеробства. Земля, турбота, цикл, материнська енергія, життя. Ритуал та цикл. Анахата/Муладхара. Оливково-зелений, пшеничний, охра. Текстиль із вкрапленням трав, шерсть, шари органіки, целюлоза. Тканина із вкрапленнями сухих трав або тканин, просочена пилком/ґрунтом. Біоматеріали з землі текстури. Органічні шари, що нагадують кору, мох, листя. Повільні форми, немов тканина росте на тілі.



Гестія – богиня домівки. будинок, душевність. Тепло. Обволікаючі тканини, округлі форми. Теплі землісті кольори. Затишок, внутрішня теплота. Округлі форми, м’які обсяги, нейтральні/землясті відтінки. Муладхар. Підстава, стабільність. Теракот, попіл. М’яка шерсть, фетр. Аромат шавлії, глина в тканинах [9].



1.2. Поняття архетипових образів та їхня роль у сучасному дизайні

Архітепічні образи, за теорією К. Юнга, є універсальними, вродженими схемами та мотивами, що зберігаються в колективному несвідомому людства [11]. Вони виступають базовими моделями поведінки, що проявляються в міфах, релігійних наративах, мистецтві та культурі, формуючи психологічний фундамент людського сприйняття [12]. У сфері сучасного дизайну архітепічні образи слугують потужним інструментом для створення образів, що викликають емоційний відгук та резонують із глибинними психологічними потребами аудиторії [13].

Застосування архітепічних мотивів у дизайні дозволяє створювати продукти, що сприймаються як знайомі на підсвідомому рівні. Наприклад, архітепічний образ «Творця» асоціюється з креативністю та новаторством, «Мудреця» – з глибиною знань і досвіду, а «Правителя» – із владою та контролем [14]. Через візуальні засоби – кольори, форми, матеріали, текстури – архітепічні мотиви можна відтворювати у предметах дизайну та одязі, передаючи певні характеристики персонажа або настрою [15].

У сучасних авторських колекціях архітепічні мотиви часто поєднуються з футуристичними формами, технологічними матеріалами та авангардними способами формотворення. Наприклад, сукні з асиметричними силуетами та контрастними фактурами дозволяють передати динаміку образу, що відповідає архітепічному мотиву «Бунтаря» (Додаток А рис. 1.4) [16]. Інші дизайнерські рішення, натхненні архітепічним образом «Мудреця», включають строгі геометричні форми та матеріали з металічним блиском, що символізують раціональність та стратегічне мислення (Додаток А рис. 1.5) [17].

Архітепічні мотиви також застосовуються для формування цілісної візуальної мови бренду. Використання повторюваних мотивів та символів підсилює ідентичність, створює впізнаваний стиль і формує емоційний зв’язок зі споживачем [18]. Наприклад, у колекціях Iris van Herpen використано мотиви природи та міфології, трансформовані через лазерне

різання та прозорі матеріали, що відображають архітепічний образ «Творця» у сучасному, футуристичному виконанні (Додаток А рис. 1.6) [19].

Таким чином, архітепічні мотиви є не лише елементом історичної або культурної спадщини, а й активним інструментом у сучасному дизайні, що дозволяє синтезувати традиційні символи з інноваційними підходами та технологіями. Вони забезпечують емоційне наповнення образів, допомагають створювати продукти з глибоким змістом та формують багатошарову художню мову, актуальну в контексті сучасної моди та авторської колекції **«Енергія поза часом»**.

1.3. Рецепція античності у візуальному мистецтві та моді

Рецепція античності у візуальному мистецтві та моді – це процес переосмислення та інтеграції елементів давньогрецької та давньоримської культур у сучасні творчі практики. Антична естетика формувала основу європейської культури протягом століть і продовжує надихати митців, дизайнерів та архітекторів. У XXI столітті цей вплив набуває нових форм, поєднуючи класичну гармонію з інноваційними підходами [20].

У живописі, скульптурі та декоративному мистецтві античні мотиви зберігають актуальність через використання ідеалізованих пропорцій людського тіла, гармонійних композицій та сюжетів, що походять із грецької міфології. Сучасні митці звертаються до цих образів, аби підкреслити універсальність людських переживань та цінностей. Наприклад, теми героїзму, боротьби та пошуку гармонії залишаються домінантними та в новітніх інтерпретаціях (Дод. А, рис. 1.7) [21].

У моді рецепція античності проявляється через форми, фактури та стилістичні рішення, що відсилають до класичного спадку. Характерні елементи – драпірування, плісування, використання білої тканини як символу чистоти та досконалості – трансформуються у сучасних колекціях, зберігаючи відчуття урочистості та монументальності [22]. Наприклад, дизайнери Dior і Valentino регулярно включають античні мотиви у свої

покази, створюючи образи, що поєднують класику та сучасність (Додаток А рис. 1.8) [23].

Окремим напрямом рецепції античності у сучасному мистецтві є цифрове мистецтво та 3D-візуалізація. Використання технологій дозволяє відтворювати античні образи в нових форматах – від інтерактивних інсталяцій до віртуальних костюмів. Такий підхід не лише зберігає пам'ять про античність, а й інтегрує її в цифрову культуру XXI століття [24].

Футуристичні напрями в моді активно поєднують античні архетипи з технологічними інноваціями. Наприклад, прозорі матеріали, лазерне різання та 3D-друк дозволяють трансформувати традиційні драпірування у футуристичні скульптурні форми (Додаток А рис. 1.9) [25]. У цьому контексті античність виступає не як застигла традиція, а як динамічний ресурс для креативного переосмислення.

Сучасні українські дизайнери також активно працюють з античними мотивами, надаючи їм нових сенсів у контексті локальної культури. Їхні колекції відображають поєднання універсальних архетипів із національною ідентичністю, підкреслюючи зв'язок України з європейською традицією [26]. Таке поєднання локального та глобального контекстів створює багатошарову мову моди, здатну до комунікації на різних культурних рівнях.

У сучасному візуальному мистецтві часто зустрічається іронічне або критичне ставлення до античної спадщини. Митці використовують класичні образи як інструмент для переосмислення сучасних соціальних проблем – питань ідентичності, гендеру, влади та свободи. Таким чином, античність стає інструментом критичного дискурсу, що виходить за межі традиційного естетизму [27].

Особливе значення має символіка античних богів і героїв, які виступають метафорами сучасних цінностей. Афіна як символ мудрості та стратегії, Аполлон як уособлення гармонії та мистецтва, Діоніс як архетип свободи та емоційності – усі ці образи активно трансформуються у візуальному мистецтві та моді, зберігаючи вплив на сучасну естетику [28].

Таким чином, рецепція античності у сучасному мистецтві та моді – це не просто відтворення класичних форм, а їхнє глибоке переосмислення. Вона демонструє діалог між минулим і майбутнім, між традицією та інновацією. Античність у цьому процесі перетворюється на динамічний ресурс, що надає художнім практикам універсальності та символічної насиченості [29].

1.4. Джерела і методи дослідження визначеної проблематики

У процесі дослідження теми античних архетипових образів у сучасному дизайні костюма важливим етапом є визначення джерел та методів, які дозволяють здійснити системний аналіз і сформувати ґрунтовні наукові висновки. Джерела поділяються на науково-теоретичні праці, візуальні матеріали та практичні приклади сучасних дизайнерських рішень. Методи дослідження, своєю чергою, спрямовані на інтерпретацію, аналіз і синтез інформації, отриманої з цих джерел.

Науково-теоретичну основу становлять праці, що досліджують архетипові мотиви у культурі, міфологічні джерела та концепції художнього переосмислення античності. Особливе значення мають роботи, присвячені архетиповій теорії К. Юнга, де розглядаються як універсальні моделі поведінки та символічні образи, які виявляються у різних формах мистецтва [30]. Також цінним є підхід Дж. Кемпбелла, котрий аналізує структуру міфологічних сюжетів і пояснює, чому вони залишаються актуальними у сучасних формах творчості [31].

Джерела сучасного мистецтвознавчого аналізу демонструють, як античні символи використовуються у дизайні, зокрема у сфері моди та візуального мистецтва. Наприклад, в українських і міжнародних дослідженнях простежується тенденція інтеграції античних мотивів у футуристичні колекції, що дозволяє поєднувати історичні образи з новітніми технологіями [32]. У цьому контексті важливо враховувати не лише європейські публікації, але й українські джерела, які аналізують локальний вимір рецепції античності у культурі [33].

До візуальних джерел належать фото та відеофіксації модних показів, музейні експозиції, електронні каталоги колекцій. Наприклад, у колекціях Iris van Herpen античні архетипи поєднуються із сучасними технологічними матеріалами, створюючи ефект гібридної естетики (Додаток А рис. 1.10) [34]. Інші приклади – роботи українських дизайнерів, де простежується звернення до античних силуетів і символів, зокрема через використання драпіровок та скульптурних форм (Додаток А рис. 1.11) [35]. Такі матеріали виступають ключовими у дослідженні, адже саме через візуальні приклади можна простежити трансформацію архетипів у сучасному художньому контексті.

Методи дослідження включають:

- історико-культурний метод – дозволяє розглядати античні образи у їх історичному розвитку та впливі на сучасне мистецтво;
- порівняльний аналіз – застосовується для виявлення спільних та відмінних рис у використанні античних архетипів у різних авторських колекціях;
- іконографічний метод – допомагає визначити символічні значення образів античних богів і героїв у сучасному дизайні костюма [36];
- структурно-семіотичний аналіз – використовується для інтерпретації архетипових мотивів як знакових систем, що зберігають свою актуальність у культурному коді [37];
- мистецтвознавчий аналіз костюма – дозволяє дослідити формотворчі способи, силуети, текстури та матеріали, які відображають архетипову символіку [38].

Отже, поєднання різних джерел та методів забезпечує комплексність дослідження. Візуальні матеріали у поєднанні з теоретичними концепціями дозволяють глибше зрозуміти механізм адаптації античних архетипів у сучасному дизайні. А системне застосування наукових методів гарантує об’єктивність і наукову вірогідність отриманих результатів.

1.5. Футуризм та футуристична мода: поняття, еволюція та сучасні прояви

Футуризм як художньо-естетичний напрям виник на початку XX століття і став своєрідною реакцією на прискорення темпу життя, появу нових технологій та зміну уявлень про людину в техногенному світі. Футуризм можна визначити як мистецький напрямок, який прагне відобразити дух майбутнього через акцент на рух, динаміку, технічний прогрес і руйнування традиційних форм, поєднуючи інноваційні ідеї з експериментальною формою для створення нових способів сприйняття часу, простору та людини в сучасному світі.

Перші принципи футуризму були окреслені Філіппо Томмазо Марінетті у «Маніфесті футуризму» (1909), де він підкреслював, що мистецтво майбутнього повинно осягати ритм машини і визволяти людину від тягаря минулого. Ці ідеї розвивали Джакомо Балла, який наголошував на важливості динамізму, передачі руху та енергії в образах, та Умберто Боччіоні, який у своїх працях про «пластичний динамізм» вважав, що мистецтво повинно відображати змінність часу й простору. Енрико Прамполіні розширював теоретичні засади футуризму через поняття «техноестетики», яке підкреслює синтез технології та художньої форми як нову мову сучасності.

У моді футуристичні принципи проявилися через експерименти з матеріалами та формами, які відходять від класичних силуетів. П’єр Карден відзначав, що мода має «одягати людину майбутнього», а Андре Курреж у стилі «Space Age» використовував металізовані тканини, пластик та вініл для створення образів, що символізують космос і технології. Сучасні дослідники моди, такі як Каролін Еванс і Барбара Вайсбергер, зазначають, що футуристична мода – це синтез технологічних інновацій і метафоричних образів, який формує нові способи взаємодії одягу з тілом та простором [7].

У цьому контексті авторська колекція «Енергія поза часом» органічно поєднує архетипові образи давньогрецької міфології з принципами

футуризму. Колекція демонструє, що давнє та символічне може існувати в діалозі з майбутнім: через пластичність форм, асиметрію силуетів, експерименти з фактурами та авторський розпис тканин створюється новий синтетичний простір моди, де архетипічні мотиви набувають сучасного технологічного та естетичного звучання. Такий підхід підтверджує, що футуризм у моді — не лише історичний стиль, а й актуальна методологія, яка дозволяє інтегрувати культурну спадщину у творчі пошуки сучасного дизайнера.

Висновки до першого розділу

У першому розділі було здійснено комплексний аналіз історико-культурологічного підґрунтя дослідження, що дозволив виявити основні засади формування архетипних образів та їх сучасне переосмислення у сфері дизайну костюма.

По-перше, встановлено, що давньогрецька міфологія є фундаментальним джерелом архетипів, які зберегли своє значення у світовій культурі. Її образи – боги, герої, символічні істоти – виступають універсальними моделями, що відображають боротьбу, мудрість, хаос, творчість та інші ключові цінності, актуальні й сьогодні.

По-друге, у підрозділі 1.2 було з’ясовано, що поняття архетипу, розроблене К. Юнгом, має визначальне значення для сучасного дизайну. Архетипи дозволяють формувати образи, які сприймаються на глибинному психологічному рівні та забезпечують емоційний зв’язок між твором і глядачем. У практиці дизайну вони проявляються через кольори, форми, силуети, матеріали, підсилюючи символічне навантаження костюма.

По-третє, аналіз рецепції античності у візуальному мистецтві та моді показав, що античні мотиви активно інтегруються у сучасні художні практики. Дизайнери поєднують класичні символи та силуети з футуристичними формотворчими способами, створюючи нову візуальну мову. Приклади сучасних колекцій Dior, Valentino, Iris van Herpen доводять,

що античність залишається невичерпним джерелом натхнення у глобальному контексті, у тому числі в українському мистецькому просторі.

По-четверте, у підрозділі 1.4 визначено джерела та методи дослідження проблематики. Було окреслено науково-теоретичні праці, музейні та візуальні матеріали, електронні каталоги, що становлять основу аналізу. Методи – історико-культурний, іконографічний, порівняльний, семіотичний та мистецтвознавчий – забезпечують комплексний підхід до розкриття теми та дозволяють досліджувати архетипи як культурні й художні феномени.

Таким чином, у першому розділі сформовано теоретичну та

методологічну базу дослідження. Встановлено, що архетипи античної культури, завдяки своїй універсальності та символічній глибині, мають потужний вплив на сучасний дизайн костюма. Вони не лише відтворюються у формах та образах, а й переосмислюються у контексті новітніх технологій та авангардних мистецьких практик, що відкриває широкі перспективи для подальших досліджень.

РОЗДІЛ 2.
ТРАНСФОРМАЦІЯ МІФОЛОГІЧНИХ ОБРАЗІВ У СУЧАСНІЙ МОДІ

2.1. Аналіз робіт-аналогів дизайнерів за темою

У процесі створення концептуальної колекції важливим етапом є дослідження робіт дизайнерів, які працюють із близькими ідеями: скульптурністю форми, переосмисленням історичних кодів, трансформацією тканини у виразний об'єм та матеріальним втіленням абстрактних понять, таких як енергія, рух та символічний зміст. Такий аналіз дозволяє окреслити напрямки, у яких сучасний костюм здатен поєднувати традиційні мотиви з футуристичною естетикою, що є основою для авторської колекції «Енергія поза часом».

***Iris van Herpen*.** Стиль та особливості:

- Поєднання технологічних інновацій (3D-друк, лазерне різання) з органічними формами, натхненними природою, архітектурою та скульптурою.
- Використання легких, прозорих матеріалів для створення ефекту руху та візуального «потоку енергії».
- Робота з концептами, пов'язаними з наукою, космосом та метафізикою, що дозволяє відтворювати абстрактні поняття через одяг (Дод. Б, рис. 2.1) [39].

Релевантність до теми: Костюми Iris van Herpen не відтворюють конкретну історичну епоху, а формують власну візуальну мову, де архітепові мотиви та символічні образи перетворюються на динамічні, рухливі форми. Цей підхід безпосередньо перегукується з концепцією колекції «Енергія поза часом», де давньогрецькі архітепові образи богів та героїв трансформуються у сучасні, футуристичні силуети, зберігаючи символічне навантаження.

***Hussein Chalayan*.** Стиль та особливості:

- Експерименти з трансформацією одягу: сукні, що перетворюються на меблі або змінюють форму під час показу (Додаток Б рис. 2.2, 2.3)[40].
- Поєднання концептуальних ідей про культурну пам’ять із інноваційними технологіями та ефектами «переміщення у часі».
- Мінімалістичні конструкції у поєднанні з високотехнологічними матеріалами, що дозволяють досягти чистоти форми та виразної символіки [41].

Релевантність до теми: Ідея трансформації та «подорожі у часі» у Chalayan перегукується з архітеповим футуризмом, де класичні образи та символи античності набувають сучасного, технологічного звучання. Цей підхід демонструє, як історичні коди можуть стати основою для формування нових художніх форм у колекції «Енергія поза часом».

Issey Miyake. Стиль та особливості:

- Відома серія Pleats Please та інші роботи з текстурою, яка змінює форму відповідно до руху тіла.
- Прагнення створювати костюм як живу скульптуру, що реагує на рух людини.
- Експерименти з технологією плісирування та мінімальною конструкцією, що забезпечує одночасно легкість і структурність (Дод. Б, рис. 2.4) [43].

Релевантність до теми: Miyake демонструє, що архітепові мотиви можна передавати через текстурні та конструктивні рішення, створюючи костюми, які зберігають символіку форми та водночас додають нове, сучасне значення. Такий підхід надихає на трансформацію міфологічних архітепових образів у рамках колекції «Енергія поза часом», де легкість, динаміка та пластичність форм стають візуальними метафорами енергії та руху.

Таким чином, аналіз робіт-аналогів показує, що сучасні дизайнери успішно інтегрують технології та скульптурну форму з історичними або символічними образами. Їхні практики демонструють, що костюм може бути

не просто носієм одягу, а способом вираження абстрактних понять, таких як енергія, рух, трансформація та символічна значущість. Це створює підґрунтя для реалізації власної колекції «Енергія поза часом», де давньогрецькі архітепові мотиви отримують сучасне, футуристичне звучання, а матеріали і силуети стають носіями концептуальної та символічної метафори.

2.2. Аналіз тенденцій моди на 2026 рік

Основні напрямки, які визначатимуть моду найближчого сезону:

Повернення до природи

- Лаконічні земні відтінки – теракот, мох, коричневі глибини й оливковий звучать як резонанс із символікою Деметри та стихією землі (Дод. Б, рис. 2.5, 2.6, 2.7)[44].
- Об’ємні силуети, орнаментальні фактури з референсом на дерево, кору, текстильну насиченість – тренд “Nature’s Embrace”.

Інклюзивність, екологія та нові матеріали

- Стала мода: Circular fashion – перехід від моделі «споживання-
- відкидання» на користь дизайну для тривалого використання і перероблення.
- Біодизайн: матеріали зі штучної шкіри на основі грибів, мікробіального походження текстилю – стійкість в авангарді моди.
- Гендерна нейтральність: комфорт, універсальні силуети, стилі без чіткої приналежності до статі [45].

Універсуми контекстів: вулична мода і стильні форми

- Тренди із CPHFW SS26: пастельні відтінки, об'ємні штани (balloon pants), поєднання мережива з грубими елементами – баланс романтики й функціоналу (Дод. Б, рис. 2.8, 2.9).
- Рішучість у силуеті: великі накидки, міські форми, «великі силуети» як символ “Big Dress Energy” (Дод. Б, рис. 2.10), [46].

Поєднання природи і технологій

- Вулична мода Копенгагенського тижня (SS26) демонструє баланс природної естетики та сучасної форми – великі силуети, техно акценти, об’ємні форми «Big Dress Energy» і поєднання делікатного з масивним (Дод. Б, рис. 2.11).

- Тренд на кружевні текстури із сучасним прочитанням: м’якість поєднується з грубістю, створюючи багатошарову композицію (Дод. Б, рис. 2.12).

Футуризм – ретро-футуризм

- Футуристичні матеріали, включно з голографікою, техно тканинами, об’ємними формами – тренд, що втілює образ майбутнього (Дод. Б, рис. 2.13,2.14).

- Retrofuturism – як стиль, що перегукується з вінтажним баченням майбутнього та переосмислює його через сучасні коди (Додаток Б рис. 2.15).

Стрітстайл як джерело натхнення

- Скандинавська міська мода поділяє пастельні тони з нейтральними, поєднання класики та ексцентричності (Додаток Б рис. 2.16).

- Полька-дот , принти, багатошарове поєднання, ретро-референси – все це вже помітно на вулицях і береже свою актуальність (Дод. Б, рис. 17, 18), [47].

Модні тренди 2026 року гармонійно поєднують скульптурність, футуристичність, етичність, екологію та особистий стиль. Вони надають потужну платформу для реалізації концепції – скульптурних форм з архетипічним духом античності, виготовлених з цікавих матеріалів і символів енергії поза часом.

Висновки до другого розділу

Проведений аналіз робіт провідних дизайнерів та актуальних тенденцій у сфері моди засвідчив, що сучасний підхід до створення концептуальних колекцій ґрунтується на поєднанні філософських ідей з інноваційними технологіями та скульптурними формами.

Показано, як у творчості Іріс ван Херпен, Хусейна Чалаяна, Александра Маккуїна та Іссей Міяке простежується прагнення трансформувати культурні архетипи, історичні коди й природні явища у нові образи, що виходять за межі часу й відтворюють абстрактні поняття у матеріальному вимірі.

Встановлено, що серед модних трендів на 2026 рік ключовими векторами розвитку залишаються: тяжіння до природних фактур і кольорів, сталий дизайн і біоматеріали, інклюзивність і гендерна нейтральність, а також активне використання технологічних рішень у поєднанні з ретрофутуристичними кодами і кодами вуличної моди.

Доведено, що поєднання цих принципів формує сприятливе підґрунтя для реалізації авторської концепції «грецького архетипічного футуризму», у якій антична символіка постає у новому ключі – як енергія, втілена в одязі майбутнього.

РОЗДІЛ 3.
АВТОРСЬКА ПРОЄКТНА ПРОПОЗИЦІЯ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ДОСЛІДЖЕННЯ

3.1. Джерела натхнення. Мудборд

В основі концепції колекції «Енергія поза часом» лежить давньогрецька міфологія, адже саме вона є одним із найбагатших пластів світової культури, що містить універсальні архетипові образи, які не втрачають значення в сучасному суспільстві. Для дизайнерського осмислення ці образи цікаві тим, що вони можуть трансформуватися у нові візуальні форми, залишаючись носіями глибинного змісту.

У процесі роботи важливим стало звернення до античної архітектури, зокрема до Парфенону як символу гармонії, впорядкованості та величі. Монументальні колони, чітка симетрія й пропорції стали основою для формоутворення силуетів та об’ємів колекції. Архітектура в цьому випадку постає не лише як матеріальне втілення культурної спадщини, а і як джерело відчуття стабільності, сили та рівноваги, що перегукується з ідеєю костюма як захисної оболонки й водночас засобу самовираження.

Не менш значущим джерелом натхнення стали античні скульптури. Їх пластика, ідеалізовані людські тіла та увага до деталей стали референсом для створення м’яких об’ємів, плавних ліній і драпіровок. Особливе враження справили зображення богинь та міфічних персонажів, у яких втілено ідеї гармонії, краси та водночас драматизму. Ця подвійність – поєднання величного й трагічного – трансформувалася у дизайнерське рішення колекції: використання контрасту між ніжними пастельними відтінками та виразними силуетними акцентами.

Окрему роль у процесі пошуку образності відіграв рух і танець. Давньогрецькі зображення танцівниць, міфологічні сцени свят та обрядів стали символом енергії й духовного піднесення. У колекції ця ідея

проявляється у вільних формах, багатошаровості та відчутті динаміки, яке виникає завдяки асиметрії та складній побудові костюма. Саме рух, зафіксований у мистецьких зображеннях, був переосмислений у контексті сучасної моди як втілення свободи й виходу за межі усталених норм.

Натхненням також стали природні мотиви – квіти, рослини, органічні структури, що асоціюються з ідеєю відродження та циклічності життя. У мудборді вони представлені делікатними зображеннями квітів, які перегукуються з темою жіночності, тендітності та гармонії з природою. В авторській колекції цей елемент трансформується у фактуру матеріалів, легкість форм і колірну гаму, що включає відтінки слонової кістки, пастельні рожеві та бежеві тони.

Не менш важливою складовою візуальної композиції мудборду стали рукописні тексти та орнаменти. Вони символізують історичну пам’ять, тяглість традицій і водночас додають образам відчуття інтимності й емоційної глибини. Тексти й каліграфія сприймаються як візуальні знаки, що передають приховані смисли, подібно до того, як у міфології кожен архетип має багатошарове значення (Додаток В рис. 3.1).

3.2. Концепція авторської проєктної розробки

Концепція авторської колекції «Енергія поза часом» ґрунтується на ідеї взаємодії культурної пам’яті та сучасного художнього мислення. У центрі проєкту – дослідження того, як архітепові образи давньогрецької міфології з їхньою символікою жіночності, сили, рівноваги та природної гармонії можуть проявлятися в новому візуальному контексті, не втрачаючи своєї внутрішньої енергії. Назва колекції підкреслює тезу, що архітепові змісти не належать одній епосі – вони переходять крізь століття, стаючи енергією поза часом, яка матеріалізується у сучасному дизайні.

У проєкті архітепові образи розглядаються не як буквальні іконографічні мотиви чи реконструкції античного вбрання, а як джерело глибинних смислів, що трансформуються у нові дизайнерські рішення.

Античні символи переосмислюються через пластику силуетів, динаміку ліній, зміщені пропорції та багатошаровість, що створює відчуття постійної метаморфози – як прояв тієї самої архітепічної енергії, що зберігає актуальність незалежно від часу.

Центральним змістовим елементом колекції є авторський принт, виконаний методом нашиття. Флористичні мотиви символізують відродження, чуттєвість і нерозривний зв'язок людини з природою – властивості, притаманні багатьом архітеповим жіночим образам давньогрецької міфології. Через ручну аплікацію тканина набуває статусу унікального арт-об'єкта, що передає стихійність та індивідуальність, які неможливо повторити. Це підсилює концепцію про те, що архітепічна енергія може виявлятися через унікальність і неповторність форми.

Матеріали обрано свідомо лаконічні – переважно тюль, що створює контраст між простотою фактури та складністю художнього образу. Такий підхід підкреслює ідею, що справжня сила костюма полягає не у вартості матеріалів, а у концептуальності й символічній насиченості дизайнерського задуму. Силуети колекції базуються на принципах об'ємності, асиметрії та пластичної трансформації. Вони натякають на античну драпіровку, але не повторюють її буквально. Натомість створюється ефект «плинності» та легкості, поєднаний із футуристичною конструктивністю. Подовжені лінії, округлі форми та акцентні елементи викликають відчуття простору, який виходить за межі історичного часу, де минуле та майбутнє співіснують у гармонії.

Таким чином, концепція колекції «Енергія поза часом» полягає у прагненні через сучасний костюм передати архітепічні смисли давньогрецької міфології, використовуючи прості матеріали, унікальний авторський нашив та експериментальні силуетні рішення. Колекція постає не лише дизайнерським експериментом, а й художнім висловлюванням про тяглість культурної пам'яті, значення ручної праці та актуальність індивідуального підходу в моді.

3.3. Художньо-графічна розробка моделей колекції

Колекція складається із 12 моделей. Кожна модель у колекції має свій характер та символічне навантаження. Легкі подовжені форми з асиметрією та м’якими лініями відсилають до античних драпіровок, але подані в оновленому вигляді, що створює ефект футуристичності. Свобода руху, об’ємні елементи та багатошаровість дозволяють досягти враження «плинності» образів, що відображає ідеї трансформації та безперервності часу.

Колірна палітра колекції базується на світлих пастельних тонах – маслянисто жовтому, кремовому, ніжно-рожевому, які символізують чистоту, легкість і гармонію. Водночас білий та світло фіолетовий кольори вводяться через ручний нашив. Саме квітковий орнамент, нашитий вручну, стає ключовим елементом художнього рішення: він символізує відродження, жіночність та зв’язок з природою, створюючи унікальний візуальний код кожної моделі.

У композиційних рішеннях аплікаційні принти розташовані так, щоб підкреслювати динаміку силуетів: від великих акцентних квітів на передній частині виробів до дрібних ритмічних мотивів на рукавах чи подолі. Це дозволяє уникнути одноманітності та надати колекції візуальної різноманітності при збереженні її цілісності.

Таким чином, художньо-графічна розробка моделей поєднує античні архетипи з авторським художнім рішенням, використовуючи прості матеріали та унікальний аплікаційний нашив на тканину. Це дозволяє створити колекцію, що одночасно зберігає культурні смисли та відповідає актуальним тенденціям сучасної моди.

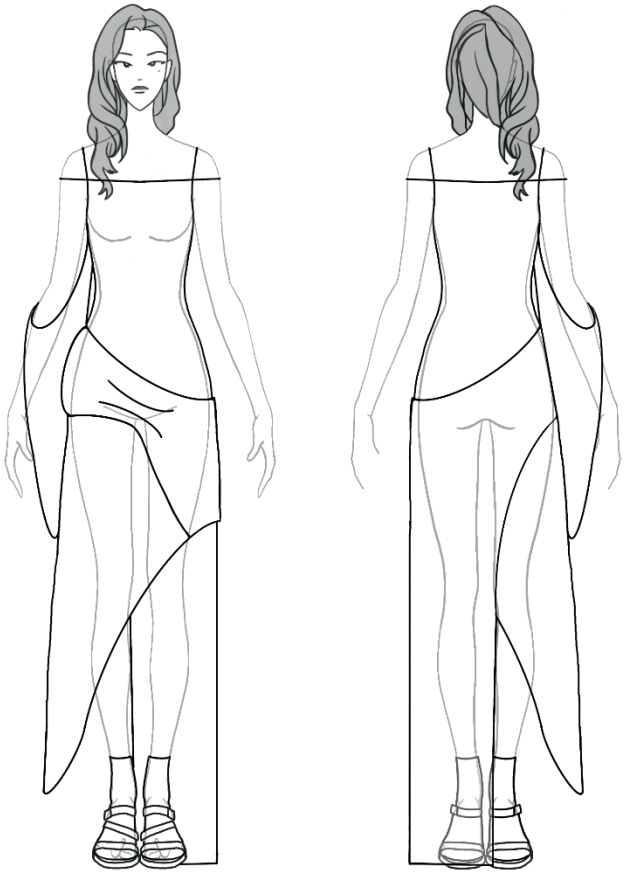

Рис.3.2. Модель № 1

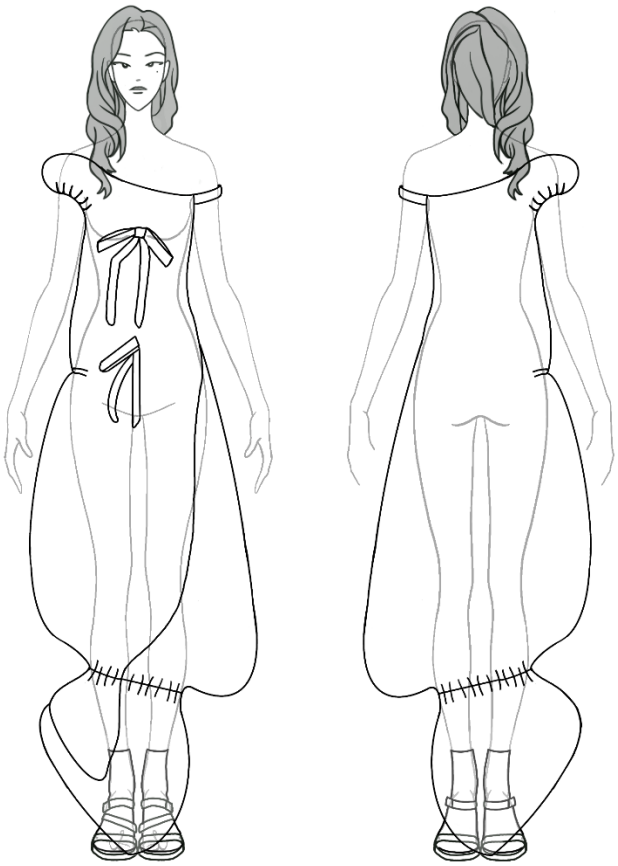

Рис.3.3. Модель № 2

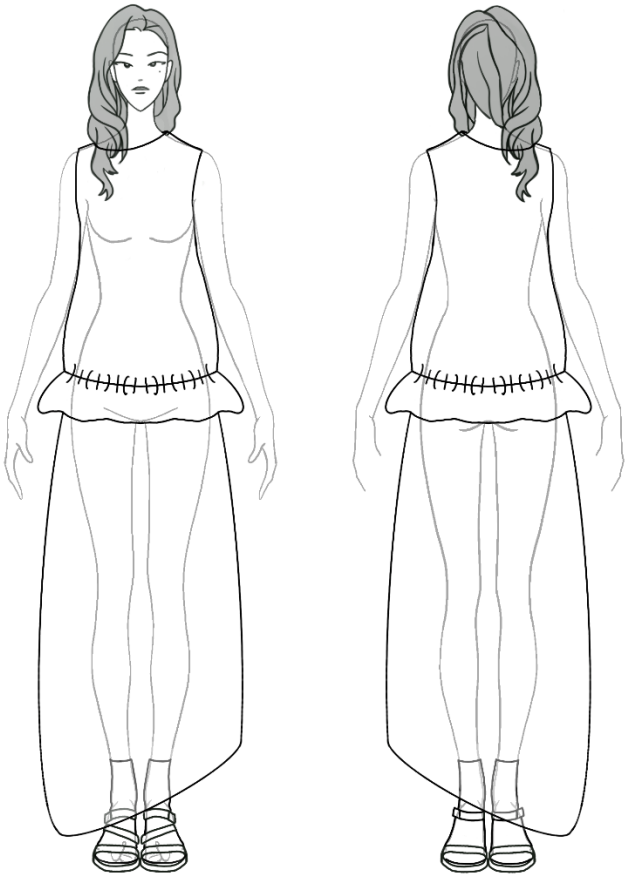

Рис.3.4. Модель №3

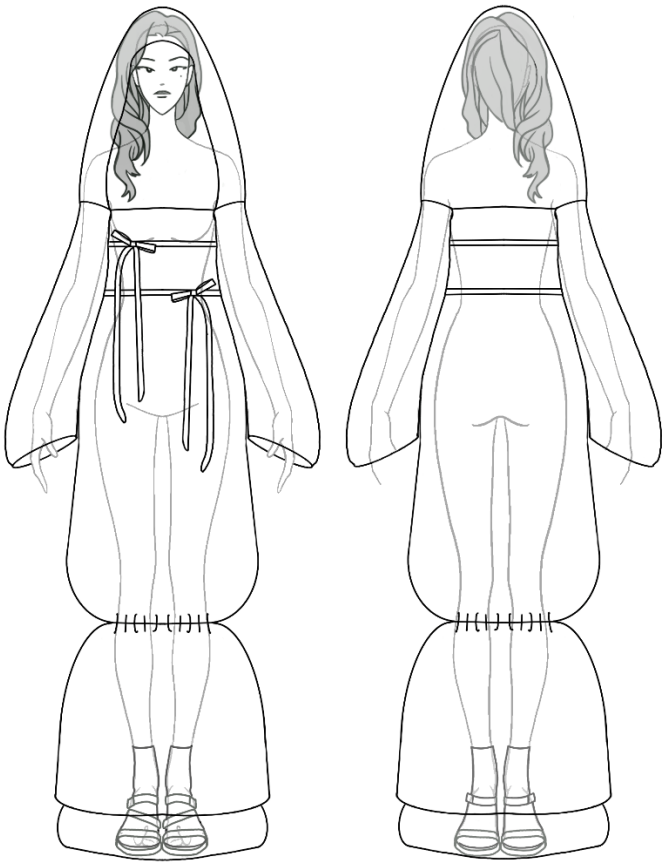

Рис.3.5. Модель № 4

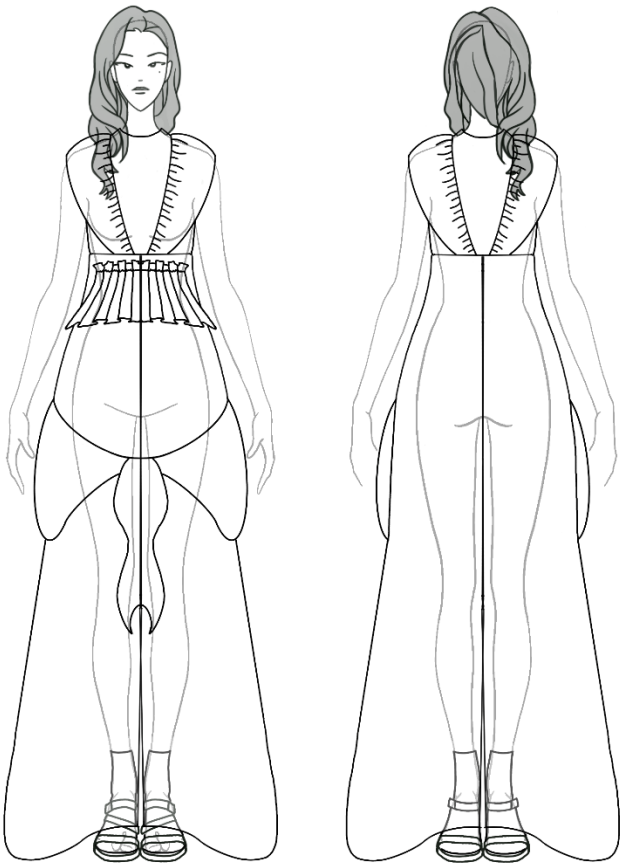

Рис.3.6. Модель № 5

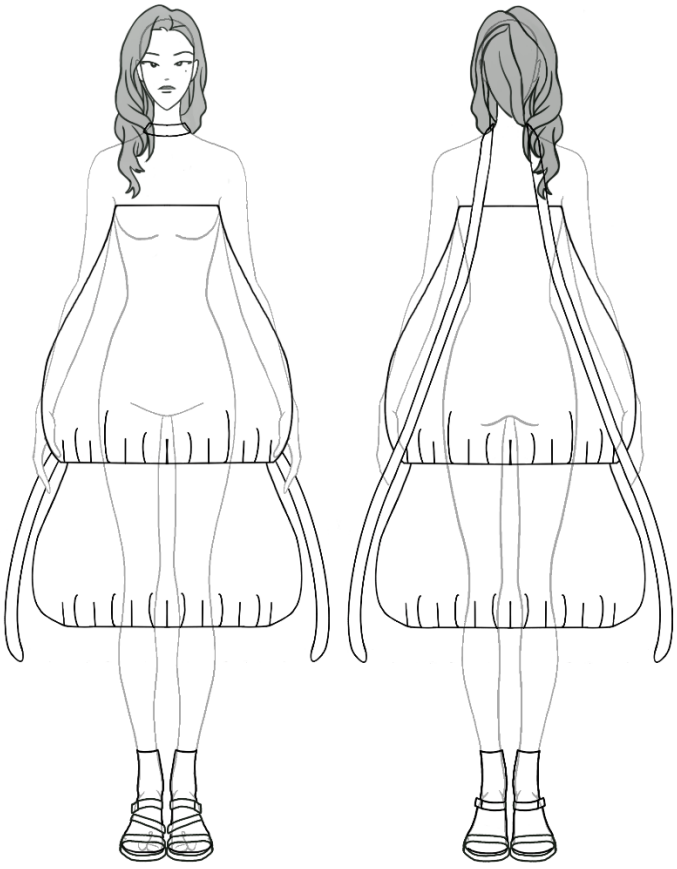

Рис.3.7. Модель № 6

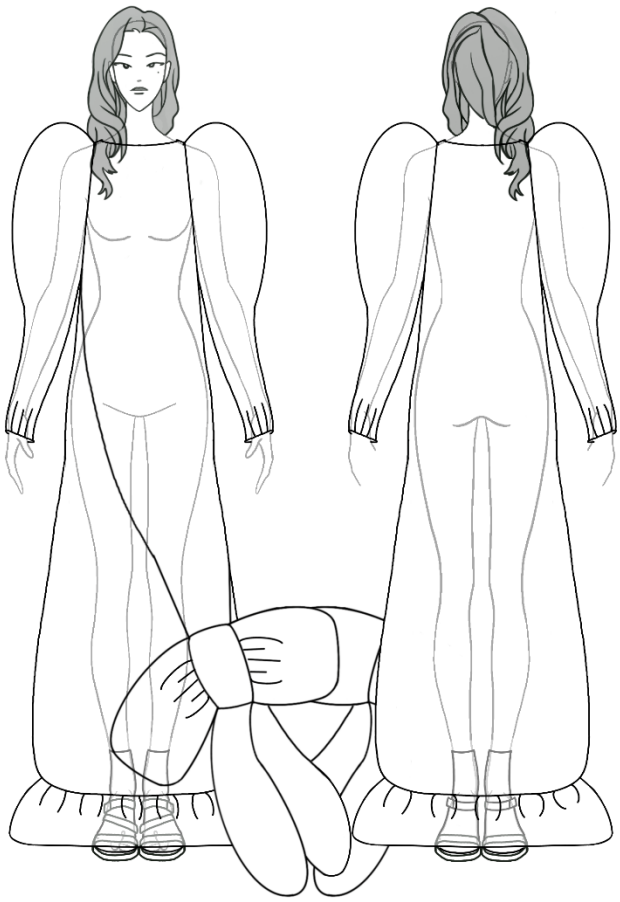

Рис.3.8. Модель № 7

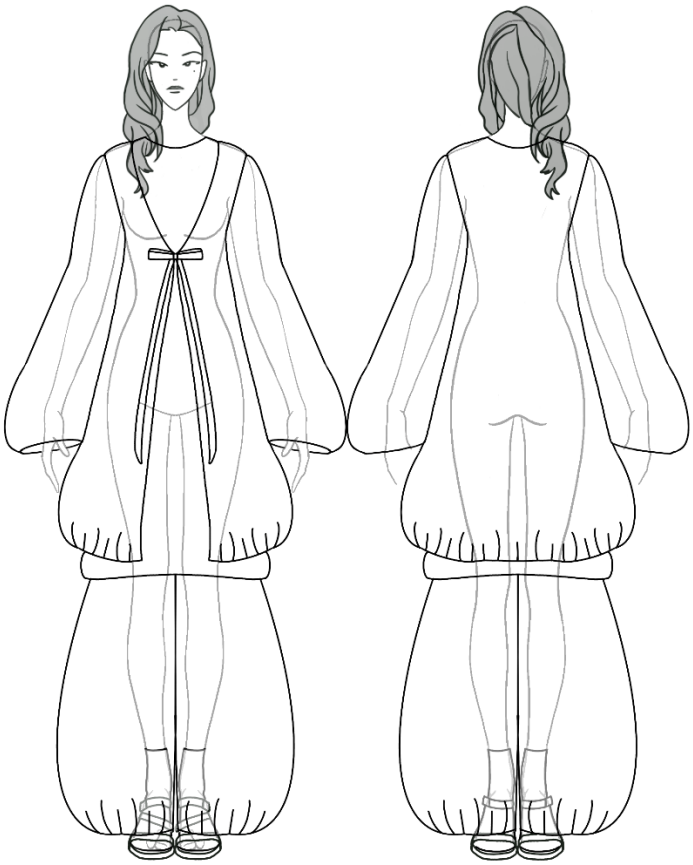

Рис.3.9. Модель № 8

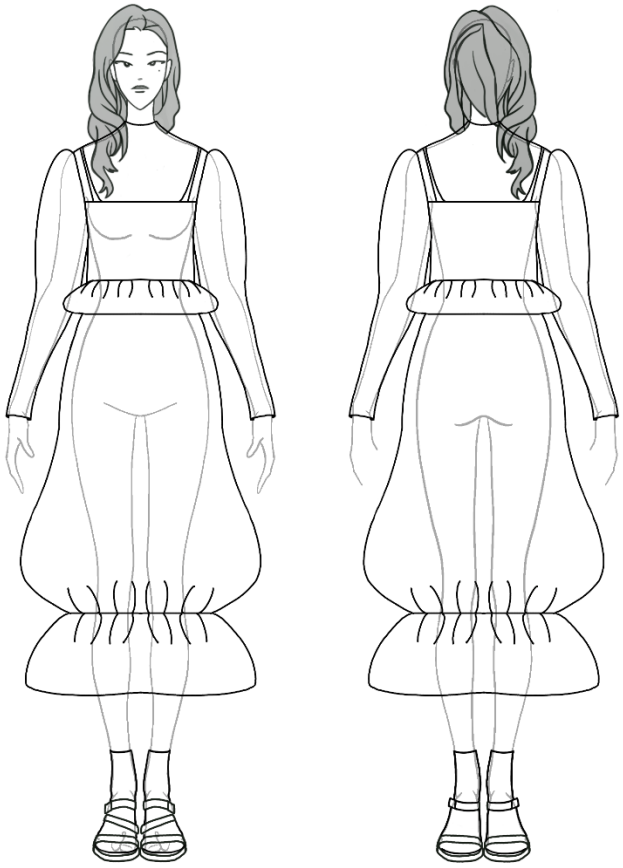

Рис.3.10. Модель № 9

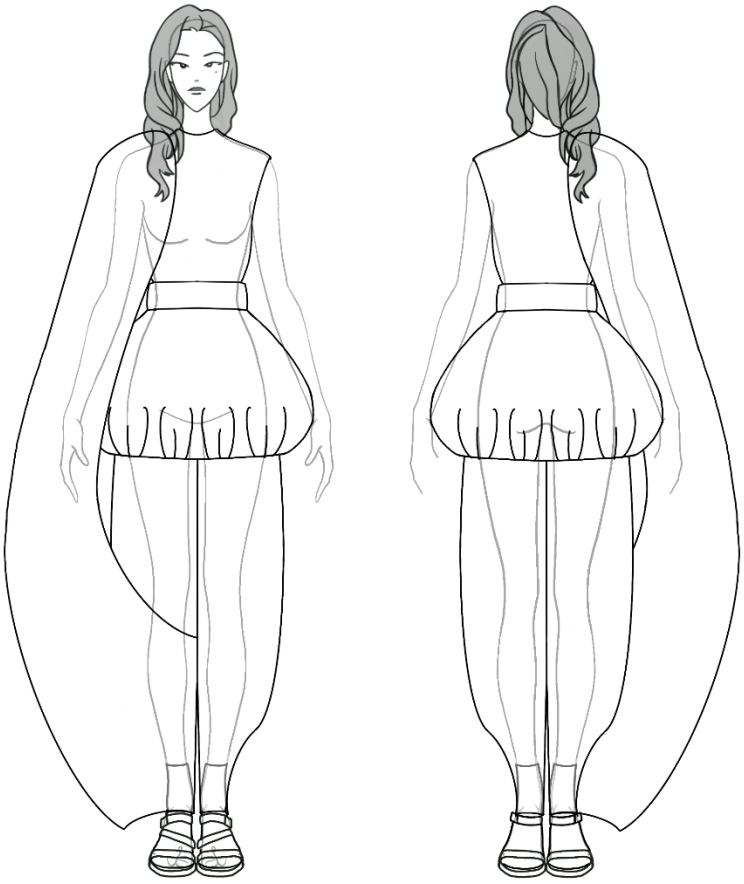

Рис.3.11. Модель № 10

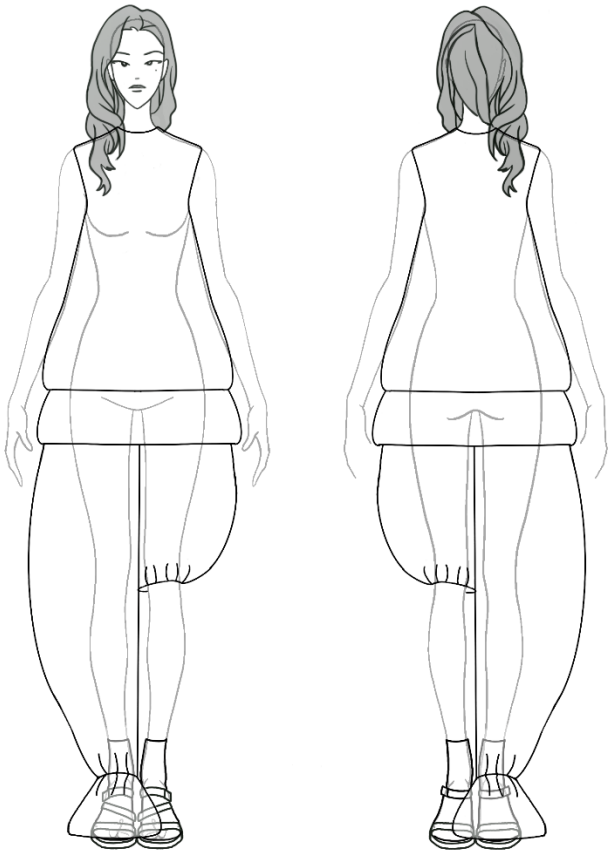

Рис.3.12. Модель № 11

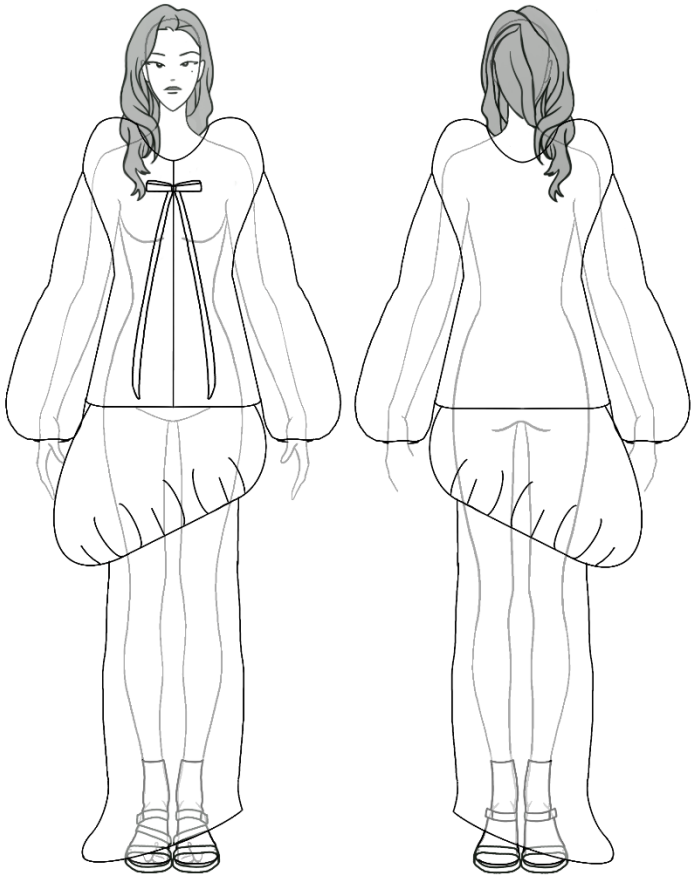

Рис.3.13. Модель № 12



Рис.3.14. Ряд художних ескізів

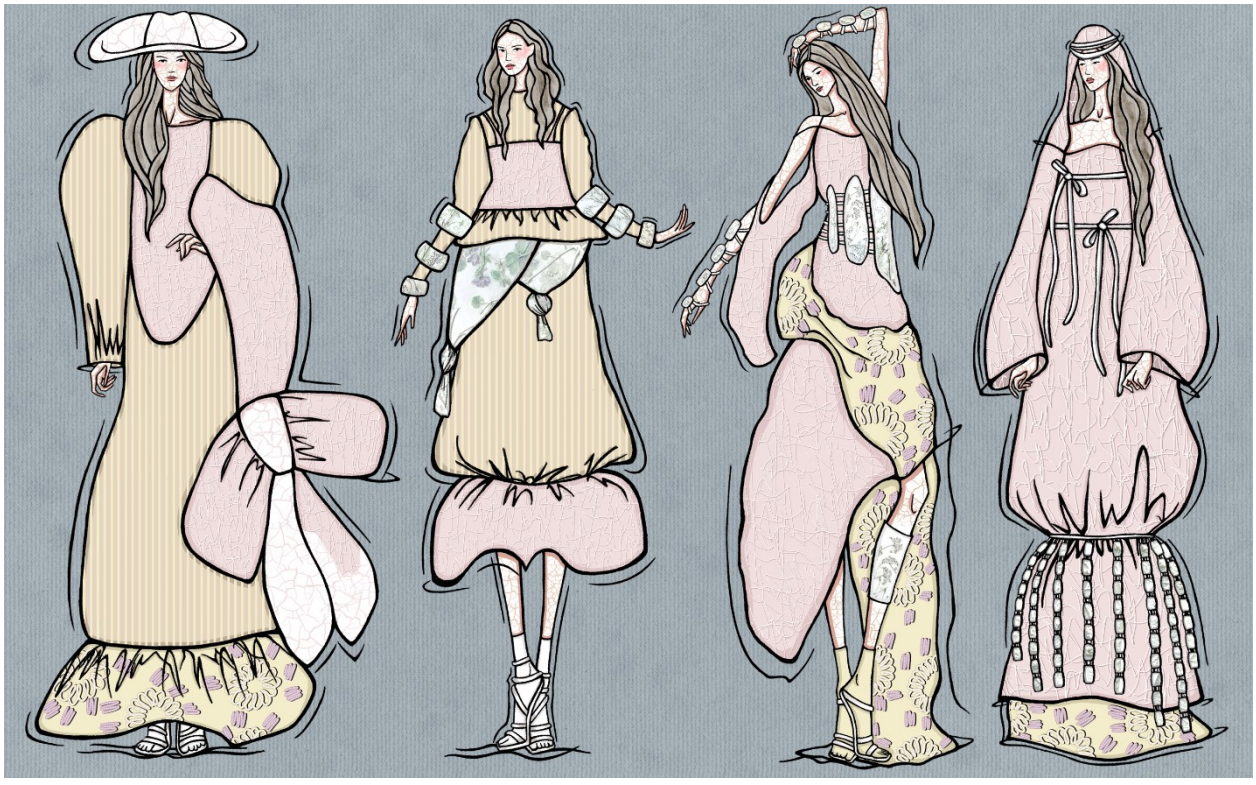

Рис.3.15. Ряд художних ескізів



Рис.3.16. Ряд художних ескізів

3.4. Технічна документація та процес виготовлення експериментальної моделі

Для виготовлення в матеріалі обрано модель **№ 6** , яка представлена у вигляді об’ємної багатошарової сукні вільного силуету. Модель не має чіткого прилягання, конструкція побудована на принципі пластичної форми та плинності об’ємів. Верхня частина сукні виконана без бретелей, із фіксацією по лінії грудей за рахунок збирання тканини.

Сукня складається з двох шарів: верхній шар коротший, формує виражений об’єм і м’які заломи, нижній – довший, створює додаткову глибину силуету та ефект багатошаровості. Спідниці обох шарів мають розширену форму, що забезпечує легкість руху та динаміку виробу. Конструктивні виточки відсутні, форма досягається шляхом драпірування та роботи з об’ємом матеріалу.

Модель не передбачає рукавів, застібок чи декоративної фурнітури акцент зроблено на чистоті ліній та експериментальному характері форми.

Для виготовлення використано натуральні тканини світлого відтінку. Вибір матеріалу зумовлений його легкістю, здатністю до м’якого драпірування та комфортом у носінні. Натуральна тканина підкреслює концепцію колекції, пов’язану з природністю, архетиповістю та тактильністю.

Етапи роботи включають розробку конструкції, створення лекал, викроювання деталей, формування об’ємів шляхом збирання та драпірування, зшивання елементів між собою та фінальну обробку виробу. Фотофіксація процесу виготовлення моделі, використані матеріали та інструменти подано у таблицях 3.1, 3.2. Фото готового виробу та візуалізація проєкту колекції наведені у додатку В.

Таблиця 3.1. Фотофіксація процесу виготовлення виробу

№	Етап	Фото
1	Виготовлення лекал у зменшеному форматі	

2	Пошитий макет сукні	
3	Викроювання деталей виробу	
4	Ручна вишивка деталей сукні	

5	Зшивання деталей виробу	
6	Заливка деталей аксесуару	
7	Готові елементи аксесуару	

Таблиця 3.2. Матеріали та обладнання

№	Назва	Кількість	Матеріал
1	Тканина: жовта тюль	2,90 м 10 м	
2	Резинка біла	80 см	
3	Нитки MAXIMA Колір: світло жовтий, жовтий, фіолетовий	1 шт 1 шт 1 шт	

4	Плюшеві нитки Alize VELLUTO: світло жовта, фіолетова	1 шт 1 шт	
5	Швейна машина	1 шт	
6	Праска	1 шт	

Висновки до третього розділу

На підставі результатів дослідження, які представлено у першому та другому розділах, сформульовано авторську концепцію проєктної розробки, а саме – колекції одягу, що ретранслює коди грецької міфології та її символізм у сучасних футуристичних формах одягу.

Для роботи над ескізами моделей колекції розроблено тематичний мудборд. Моделі колекції супроводжуються детальними технічними рисунками, які, у підсумку, зібрано у фриз колекції.

На підставі розробленої колекції одягу виконано експериментальну модель одягу. Процес її реалізації зафіксовано у технологічній послідовності виготовлення та у фото-фіксації поетапної реалізації в матеріалі.

За результатами виконаної роботи можна стверджувати, що створена експериментальна модель костюма є оригінальною та концептуально вивіреною. Вона поєднує архетипові образи давньогрецької міфології з сучасними тенденціями футуристичної моди. Використання ручного аплікаційного нашиву на тканину з унікальним квітковим принтом надало виробу індивідуальності та художньої виразності. Такий підхід дозволяє не лише осучаснити міфологічні мотиви, але й наповнити костюм символічним змістом, що робить його актуальним для авторського та індивідуального виробництва.

ВИСНОВКИ

У процесі роботи було з’ясовано, що архетипові образи давньогрецької міфології мають універсальний і символічний характер, що забезпечує їхню актуальність у сучасній культурі. Аналіз літературних джерел, мистецьких практик і дизайнерських проєктів довів, що звернення до античних мотивів є поширеною тенденцією в моді, де вони набувають нових смислів та інтерпретацій.

Наукове значення дослідження полягає у розкритті специфіки переосмислення архетипових мотивів через дизайнерські методи, які поєднують традиційні символи з інноваційними способами формотворення. Практичне значення роботи полягає у створенні авторської колекції, яка демонструє можливість синтезу античних образів і футуристичної естетики.

У ході дослідження досягнуто поставленої мети – визначено принципи трансформації міфологічних архетипових образів у сучасному костюмі та реалізовано їх у вигляді колекції моделей. Завдання, що передбачали аналіз культурної та символічної спадщини, дослідження поняття архетипових мотивів, вивчення тенденцій сучасної моди та створення дизайнерських розробок, були успішно виконані.

Створена колекція «Енергія поза часом» відображає метафоричне осмислення образів давньогрецьких богів, героїв і міфічних істот, що втілено через асиметричні силуети, декоративні акценти та ручний аплікаційний нашив на тканину. Це дозволило досягти поєднання художньої виразності, індивідуальності та сучасної модної актуальності.

Таким чином, робота підтвердила, що міфологічні архетипові образи є невичерпним джерелом натхнення для сучасного дизайну та можуть стати основою для створення оригінальних футуристичних колекцій. Звернення до культурної спадщини античності у поєднанні з експериментальними дизайнерськими методами відкриває нові перспективи розвитку концептуальної моди.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. К. Куїн, Міфи Стародавньої Греції: історія та символіка. Київ: Основи, 2015. URL: https://www.yakaboo.ua/ua/mifi-starodavn-oi-grecii-2244903.html (дата звернення: 27.09.2025).
2. Дж. Кемпбелл, Герой з тисячі облич. Харків: Фоліо, 2014. URL: https://www.amazon.com/Hero-Thousand-Faces-Joseph-Campbell/dp/0691017840

(дата звернення: 27.09.2025).

3. К. Юнг, Архетипи та колективне несвідоме. Львів: Світ, 2009. URL: https://books.google.com/books/about/Архетипи_і_колективне.html?id=cyHTDwAAQBAJ (дата звернення: 27.09.2025).

4.П. Брант, Антична міфологія та сучасна культура. Одеса: Астролябія, 2016. URL: https://astrolabium.com.ua/arhetypy_i_kolektyvne_nesvidome-jung_karl_gustav_196.html (дата звернення: 27.09.2025).

5.Е. Джонсон, Мода та символіка: історичні корені сучасного дизайну. Київ: Академія, 2018. URL: https://www.amazon.com/Hero-Thousand-Faces-Joseph-Campbell/dp/0691017840 (дата звернення: 27.09.2025).

6. Л. Сміт, Античність у сучасній моді: концепції та образи. Лондон: Thames & Hudson, 2017. URL: https://www.amazon.com/Hero-Thousand-Faces-Joseph-Campbell/dp/0691017840 (дата звернення: 27.09.2025).

7. М. Вільямс, Футуристична мода: експерименти та матеріали. Нью-Йорк: Routledge, 2019. URL: https://www.routledge.com/Fashion-Design-and-Events/Williams-Laing-Frost/p/book/9781138082045 (дата звернення: 27.09.2025).

8. А. Петрова, Архетипи у візуальному мистецтві та дизайні костюма. Київ: Ліра-К, 2020. URL: https://www.lira-k.com.ua/uk/architypy-u-vizualnomu-mystetstvi-ta-dyzajni-kostyuma (дата звернення: 27.09.2025).

9. Р. Кларк, *Символи та форми у сучасній моді*. Париж: Flammarion, 2018. URL: https://www.flammarion.com/ (дата звернення: 27.09.2025).

10. І. Коваленко, Античні мотиви у концептуальному дизайні. Харків: КМ Академія, 2021. URL: https://www.kmacademy.com.ua/ (дата звернення: 27.09.2025).
11. Довгань В. Є. "Архетипи в дизайні: психологічний аспект". Evocation.Info. URL: https://evocation.info/archetypes-in-design-psychological-aspect (дата звернення: 27.09.2025).
12. Юнг К. Г. Архетипи та колективне несвідоме. Видавництво Принстонського університету, 1981. URL: https://www.amazon.com/Archetypes-Collective-Unconscious-Collected Psychological/dp/0691018336 (дата звернення: 27.09.2025).
13. Кемпбелл Дж. Герой з тисячею облич. Harper & Row, 2004. URL: https://www.amazon.com/Hero-Thousand-Faces-Joseph-Campbell/dp/0691017840
(дата звернення: 27.09.2025).
14. Марк П. Архетипи в брендингу: Посібник з психології маркетингу. Routledge, 2018. URL: https://www.routledge.com/Archetypes-in-Branding/Mark/p/book/9781138363311 (дата звернення: 27.09.2025).
15. Робертс К. Дизайн та архетипи: візуальна комунікація для брендів. Elsevier, 2019. URL: https://www.elsevier.com/books/design-and-archetypes/roberts/9780128144500 (дата звернення: 27.09.2025).
16. Rocketmen. Архетипи бренду: 12 різних характерів для вашої компанії. URL: https://rocketmen.com.ua/ua/article/arhetypy-brendu (дата звернення: 27.09.2025).
17. Web-Promo. Архетипи бренду: що це таке та як обрати «той самий». URL: https://web-promo.ua/ua/blog/12-arhetipiv-brendu-sho-ce-take-ta-yak-obrati-toj-samij/ (дата звернення: 27.09.2025).
18. The Page. Архетипи бренду: що це таке і як вони можуть допомогти бізнесу. URL: https://thepage.ua/ua/experts/sho-take-arhetipi-brendu (дата звернення: 27.09.2025).
19. Журнал Design Art. Iris van Herpen AW22-23. URL:

https://www.designartmagazine.com/2022/07/iris-van-herpen-autumn-winter-22-23.html (дата звернення: 27.09.2025).

20. Холл Дж. Історія мистецтва: від античного до сучасного. Темза і Гудзон, 2018. URL: https://www.thamesandhudson.com/history-of-art (дата звернення: 27.09.2025).
21. Бірд М. Класичне мистецтво: від Греції до Риму. Видавництво Оксфордського університету, 2018. URL: https://global.oup.com/academic/product/classical-art-9780199536443 (дата звернення: 27.09.2025).
22. Ліверсідж Дж. Грецький та римський одяг від А до Я. Routledge, 2019. https://www.routledge.com/Greek-and-Roman-Dress-from-A-to-Z/Liversidge/p/book/9781138363434 (дата звернення: 27.09.2025).
23. Dior Official. Dior Haute Couture Collections. URL: https://www.dior.com (дата звернення: 27.09.2025).
24. Гаффі Е. Мода та цифрова культура. Bloomsbury, 2020. URL: https://www.bloomsbury.com/fashion-and-digital-culture (дата звернення: 27.09.2025).
25. Van Herpen I. Collections. Iris van Herpen Official. URL: https://www.irisvanherpen.com/collections (дата звернення: 27.09.2025).
26. Vogue Ukraine. *Сучасні українські дизайнери та античні мотиви у колекціях*. URL: https://vogue.ua (дата звернення: 27.09.2025).
27. Батлер Дж. Гендерні проблеми. Routledge, 2006. URL: https://www.routledge.com/Gender-Trouble/Butler/p/book/9780415389556 (дата звернення: 27.09.2025).
28. Стаффорд Б. Візуальна аналогія: свідомість як мистецтво зв'язку. MIT Press, 2001. URL: https://mitpress.mit.edu/9780262692612 (дата звернення: 27.09.2025).
29. офлін К. Класична античність у сучасному мистецтві та моді. Harvard Art Review, 2021. URL: https://harvardartmuseums.org (дата звернення: 27.09.2025).

30. Юнг К. Г. Архетипи та колективне несвідоме. Принстон: Видавництво Принстонського університету, 1981. URL: https://press.princeton.edu/books/paperback/9780691018331/the-archetypes-and-the-collective-unconscious (дата звернення: 27.09.2025).
31. Кемпбелл Дж. Герой з тисячею облич. Принстон: Видавництво Принстонського університету, 2004. URL: https://press.princeton.edu/books/paperback/9780691017846/the-hero-with-a-thousand-faces (дата звернення: 27.09.2025).
32. Марк М., Пірсон К. Герой і злочинець: створення надзвичайних брендів за допомогою сили архетипів. Нью-Йорк: McGraw-Hill, 2001. URL: https://www.amazon.com/Hero-Outlaw-Building-Extraordinary-Archetypes/dp/0071352160 (дата звернення: 27.09.2025).
33. Бровко Г. Рецепція античності в сучасному українському мистецтві. Культура і мистецтво, 2020. URL: https://journals.uran.ua/culture_art/article/view/205432 (дата звернення: 27.09.2025).
34. Офіційний сайт Iris van Herpen. Колекція “Метаморфізм”. 2022 рік. URL: https://www.irisvanherpen.com/collections/meta-morphism (дата звернення: 27.09.2025).
35. Gunia Project. Українські традиції у сучасному мистецтві та дизайні.
URL: https://guniaproject.com.ua (дата звернення: 27.09.2025).
36. Панофскі Е. Дослідження з іконології. Оксфорд: Видавництво Оксфордського університету, 1939. URL: https://global.oup.com/academic/product/studies-in-iconology-9780064301342 (дата звернення: 27.09.2025).
37. Еко У. Роль читача: дослідження семіотики текстів. Індіана: Видавництво Індіанського університету, 1984. URL: https://iupress.org/9780253203182/the-role-of-the-reader/ (дата звернення: 27.09.2025).
38. Барнард М. Мода як комунікація. Routledge, 2002. URL:

https://www.routledge.com/Fashion-asCommunication/Barnard/p/book/9780415251169 (дата звернення: 27.09.2025).

39. Цифрові 3D-дизайнери моди: Atacac та The Fabricant. Fashion Theory, 2021. URL: https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/1362704X.2021.1981657 (дата звернення: 27.09.2025).
40. Ван Т.Й. та ін. Мультимодальне формоутворення в одязі. ArXiv, 2018. URL: https://arxiv.org/abs/1806.11335 (дата звернення: 27.09.2025).
41. Мейєр А. Скульптура й драпірування: арт-мода. Виставка, Університет штату Огайо, 2005. URL: https://kb.osu.edu/handle/1811/58617 (дата звернення: 27.09.2025).
42. Рефлексії над скульптурним мисленням. Університет Гаддерсфілд, 2016. URL: https://research.hud.ac.uk/research-subjects/art-design/reflections-sculptural-thinking/ (дата звернення: 27.09.2025).
43. Хуанг Ю.-М. М’яка скульптура в текстилі. Knitting Industry Magazine, 2023. URL: https://www.knittingindustry.com/soft-sculpture-fashion/ (дата звернення: 27.09.2025).
44. Біодизайн. Біоматеріали в одязі. Calaméo, 2020. URL: https://www.calameo.com/books/00704174845747ebd19d9 (дата звернення: 27.09.2025).
45. Пошук у дизайні майбутнього. Голландський тиждень дизайну, 2019. URL: https://ddw.nl/en/event/2115 (дата звернення: 27.09.2025).
46. Деконструкція: модний метод. Вікіпедія. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Deconstruction_%28fashion%29 (дата звернення: 27.09.2025).
47. Олександра Семенченко 12 головних модних тенденцій сезону осінь зима 2025/2026 VOGUE URL: https://vogue.ua/article/fashion/tendencii/12-golovnih-modnih-tendenciy-sezonu-osin-zima-2025-2026-58715.html (дата звернення: 27.09.2025).

ДОДАТКИ

Додаток А. Історичні зразки та відомості



Рис. 1.1. Варвакіонська статуя Афіни відображає тип відновленої Афіни Парфенос: римський період, II століття н. е. (Національний археологічний музей Афін).



Рис. 1.2. Статуя Діоніса у Луврі (II століття).



Рис. 1.3. Колекція Dior Cruise 2022 перетворює грецьку міфологію на реальність.



Рис. 1.4. Vivienne Westwood весна-літо 2025 рік.



Рис. 1.5. Armani Privé Couture весна-літо 2025 рік.



Рис. 1.6. Сукня Meta Morphism, показу осінь-зима 2022-2023. Головне фото та обкладинка Еллі Іоанну для DAM у Парижі.



Рис. 1.7. Сантьяго Калатрава, «Поза Елладою» — серія скульптур у Гліптотеці Мюнхена, 2022 рік.



Рис. 1.8. Dior Haute Couture весна-літо 2020 рік.



Рис. 1.9. Iris Van Herpen Couture весна-літо 2019 рік.



Рис. 1.10. Рис.1.10. Iris van Herpen, колекція Meta Morphism, 2022 рік.



Рис. 1.11. Колекція Dior Haute Couture Spring 2020 рік, натхненна античною скульптурою.

Додаток Б. Образи у сучасній моді



Рис. 2.1. Колекція Iris van Herpen 2025 рік.



Рис. 2.2. Hussein Chalayan весна-літо 2007 рік.

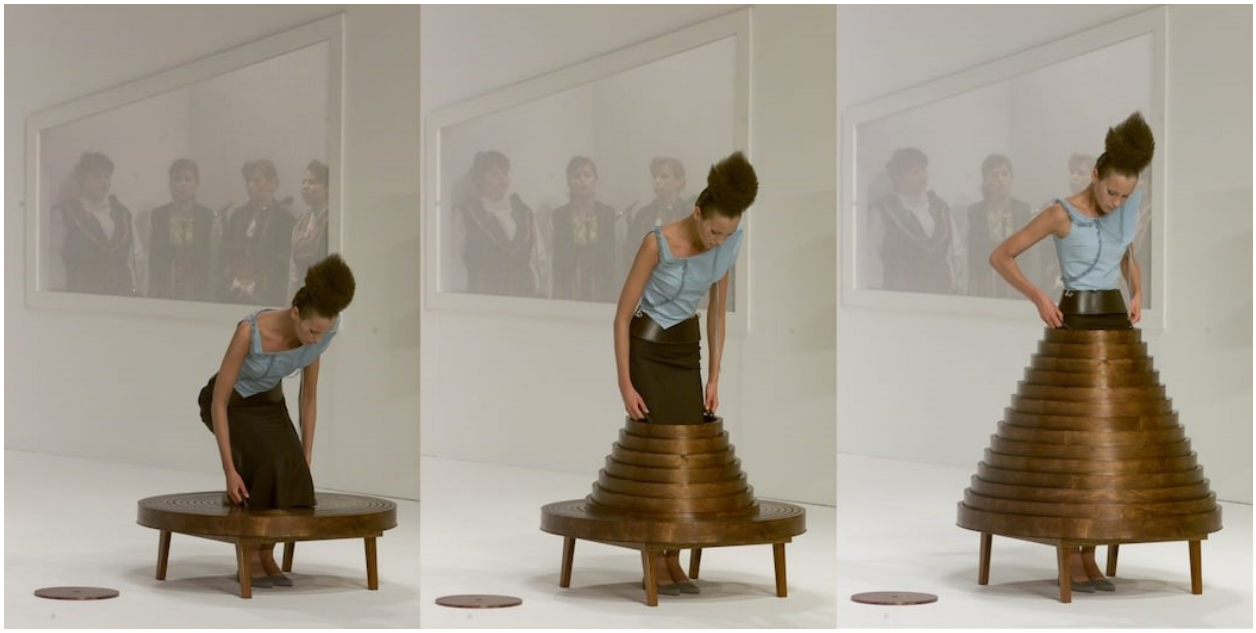

Рис. 2.3. Hussein Chalayan Колекція осінь-зима 2000 рік.



Рис. 2.4. Issey Miyake серія Pleats Please 2023 рік.



Рис. 2.5. Calvin Klein осінь-зима 2026 рік.



Рис. 2.6. Giambattista Valli осінь-зима 2026 рік.



Рис. 2.7. Alaïa осінь-зима 2026 рік.



Рис. 2.8. Anne Sofie Madsen весна-літо 2026 рік.



Рис. 2.9. Cecilie Bahnsen весна-літо 2026 рік.



Рис. 2.10. Stem весна-літо 2026 рік.



Рис. 2.11. Freya Dalsjo весна-літо 2026 рік.



Рис. 2.12. Nina Ricci осінь-зима 2026 рік.



Рис.2.13. Junya Watanabe осінь-зима 2026 рік.



Рис.2.14. Ferragamo осінь-зима 2026 рік.



Рис.2.15. Undercover осінь-зима 2026 рік.



Рис.2.16. Chloe осінь-зима 2026 рік.



Рис.2.17. Nicklas Skovgaard весна-літо 2026 рік.



Рис.2.18. Moschino осінь-зима 2026 рік.

Додаток В. Проєктна пропозиція



Рис.3.1. Мудборд











Рис.3.2 Фото готового виробу

Звіт подібності

Метадані

Назва організації
Kharkiv State Academy of Design and Fine Arts
Заголовок
КДІМ_ПАНАРІНА Анастасія_кваліф_робота_магістра_2025
Автор Науковий керівник / Експерт
А. ПанарінаО. Лагода
підрозділ
KSADA

Обсяг знайдених подібностей

Коефіцієнт подібності визначає, який відсоток тексту по відношенню до загального обсягу тексту було знайдено в різних джерелах. Зверніть увагу, що високі значення коефіцієнта не автоматично означають плагіат. Звіт має аналізувати компетентна / уповноважена особа.

2.57% 2.57% КП 1

0.43% 0.43% КП 2

1.82% 1.82% КЦ

25
Довжина фрази для коефіцієнта подібності 2

7903
Кількість слів

64875
Кількість символів

Тривога

У цьому розділі ви знайдете інформацію щодо текстових спотворень. Ці спотворення в тексті можуть говорити про МОЖЛИВІ маніпуляції в тексті. Спотворення в тексті можуть мати навмисний характер, але частіше характер технічних помилок при конвертації документа та його збереженні, тому ми рекомендуємо вам підходити до аналізу цього модуля відповідально. У разі виникнення запитань, просимо звертатися до нашої служби підтримки.

Заміна букв		3
Інтервали	A→	0
Мікропробіли	·	3
Білі знаки		0
Парафрази (SmartMarks)	a	13

Джерела

Нижче наведений список джерел. В цьому списку є джерела із різних баз даних. Колір тексту означає в якому джерелі він був знайдений. Ці джерела і значення Коефіцієнту Подібності не відображають прямого плагіату. Необхідно відкрити кожне джерело і проаналізувати зміст і правильність оформлення джерела.

10 найдовших фраз — Колір тексту

ПОРЯДКОВИЙ НОМЕР	НАЗВА ТА АДРЕСА ДЖЕРЕЛА URL (НАЗВА БАЗИ)	КІЛЬКІСТЬ ІДЕНТИЧНИХ СЛІВ (ФРАГМЕНТІВ)
1	Магістерська.Локтіонова_2024 [redacted] 12/11/2024 Kharkiv State Academy of Design and Fine Arts (KSADA)	34 0.43 %
2	Магістерська.Локтіонова_2024 [redacted] 12/11/2024 Kharkiv State Academy of Design and Fine Arts (KSADA)	18 0.23 %

3	Магістерська.Локтіонова_2024 [redacted] 12/11/2024 Kharkiv State Academy of Design and Fine Arts (KSADA)	17 0.22 %
4	Шелест_Олеся_перевірка_на_плагіат.docx [redacted] 12/12/2022 Kharkiv State Academy of Design and Fine Arts (KSADA)	14 0.18 %
5	https://chtyvo.org.ua/authors/Larionova_Viktoriia/Istoriia_natsionalnykh_etnichnykh_relihii.pdf	13 0.16 %
6	Магістерська.Локтіонова_2024 [redacted] 12/11/2024 Kharkiv State Academy of Design and Fine Arts (KSADA)	12 0.15 %
7	Магістерська.Локтіонова_2024 [redacted] 12/11/2024 Kharkiv State Academy of Design and Fine Arts (KSADA)	11 0.14 %
8	Study of crack propagation in stress concentrator zones under thermal pulse loading in parts with casting defects Oleksiy Pavlenko, Dmytro Brega, Vitalii Myntiuk, Denys Tkachenko,Olga Shypul, Yevgen Tsegelnyk;	11 0.14 %
9	https://elibrary.kdpu.edu.ua/bitstream/123456789/11697/1/%D0%9A%D0%B2%D0%B0%D0%BB%D1%96%D1%84%D1%96%D0%BA%D0%B0%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%B0%20%D0%9E%D1%80%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D0%B0%20%D0%92.%20%282%29.pdf	11 0.14 %
10	Шелест_Олеся_перевірка_на_плагіат.docx [redacted] 12/12/2022 Kharkiv State Academy of Design and Fine Arts (KSADA)	10 0.13 %

з бази даних RefBooks (0.46 %)

ПОРЯДКОВИЙ НОМЕР	ЗАГОЛОВОК	КІЛЬКІСТЬ ІДЕНТИЧНИХ СЛІВ (ФРАГМЕНТІВ)
джерело: Paperity - abstrakty		
1	Study of crack propagation in stress concentrator zones under thermal pulse loading in parts with casting defects Oleksiy Pavlenko, Dmytro Brega, Vitalii Myntiuk, Denys Tkachenko,Olga Shypul, Yevgen Tsegelnyk;	19 (2) 0.24 %
2	Research of Group Dynamics in Training of Corporate Culture Formation Maria Plutova, Olga Koropets,Anastasiya Pesha;	17 (2) 0.22 %

з домашньої бази даних (1.64 %)

ПОРЯДКОВИЙ НОМЕР	ЗАГОЛОВОК	КІЛЬКІСТЬ ІДЕНТИЧНИХ СЛІВ (ФРАГМЕНТІВ)
3	Магістерська.Локтіонова_2024 [redacted] 12/11/2024 **Kharkiv State Academy of Design and Fine Arts (KSADA)**	**106 (7) 1.34 %**
4	Шелест_Олеся_перевірка_на_плагіат.docx [redacted] 12/12/2022 Kharkiv State Academy of Design and Fine Arts (KSADA)	24 (2) 0.30 %

з програми обміну базами даних (0.16 %)

ПОРЯДКОВИЙ НОМЕР	ЗАГОЛОВОК	КІЛЬКІСТЬ ІДЕНТИЧНИХ СЛІВ (ФРАГМЕНТІВ)
5	YFCNU/2009/hist/hist_2009_076.pdf [redacted] 10/29/2019 Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University(CNU) course papers (Deanery)	13 (2) 0.16 %

з Інтернету (0.30 %)

ПОРЯДКОВИЙ НОМЕР	ДЖЕРЕЛО URL	КІЛЬКІСТЬ ІДЕНТИЧНИХ СЛІВ (ФРАГМЕНТІВ)
6	https://chtyvo.org.ua/authors/Larionova_Viktoriia/Istoriia_natsionalnykh_etnichnykh_relihii.pdf	13 (1) 0.16 %
7	https://elibrary.kdpu.edu.ua/bitstream/123456789/11697/1/%D0%9A%D0%B2%D0%B0%D0%BB%D1%96%D1%84%D1%96%D0%BA%D0%B0%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%B0%20%D0%9E%D1%80%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D0%B0%20%D0%92.%20%282%29.pdf	11 (1) 0.14 %

Список прийнятих фрагментів (немає прийнятих фрагментів)

ПОРЯДКОВИЙ НОМЕР	ЗМІСТ	КІЛЬКІСТЬ ОДНАКОВИХ СЛІВ (ФРАГМЕНТІВ)